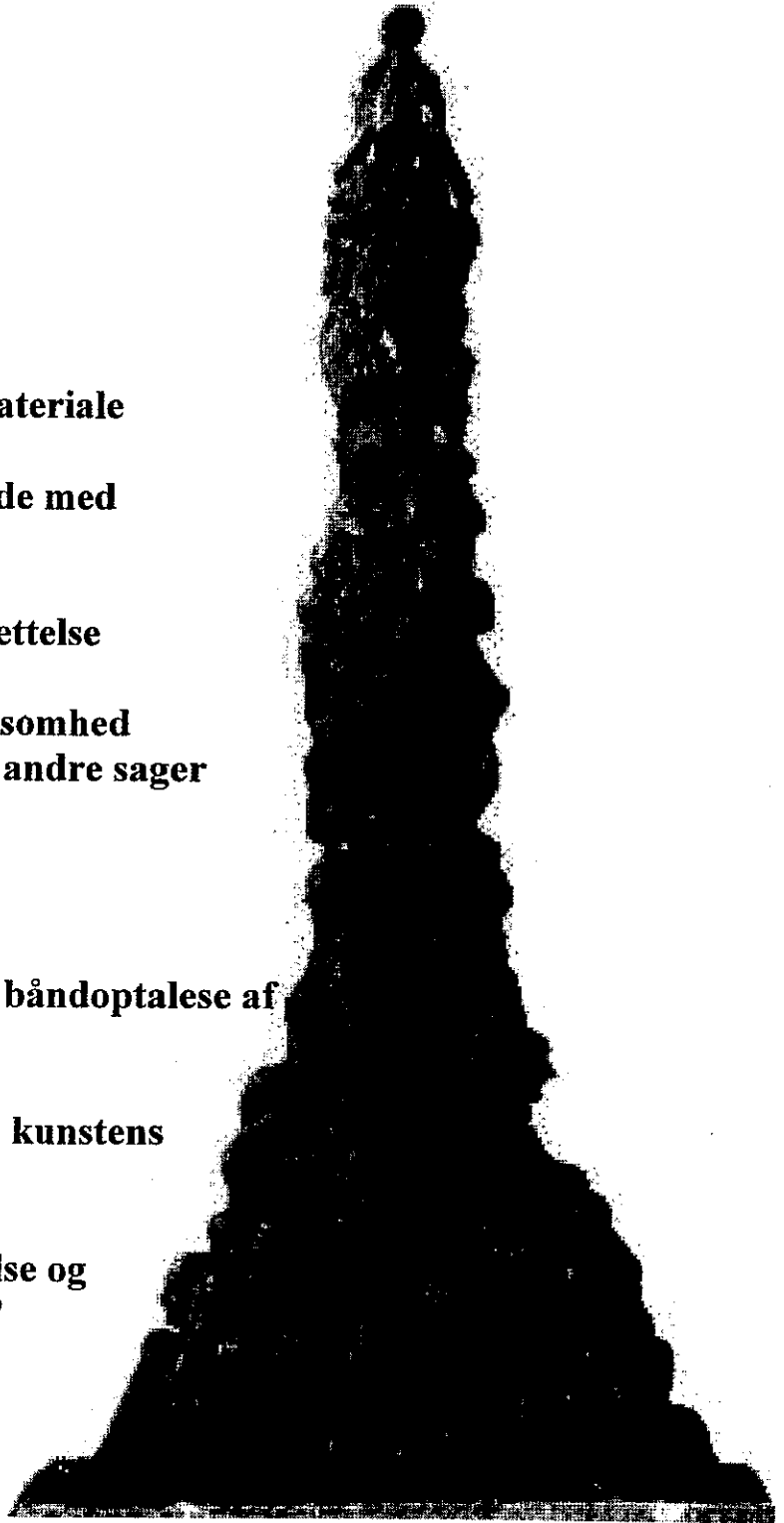

Brasilien-sagen

Bilag op til 18 februar

- 1) 10 juli. 2002 Revision af indkalt materiale
- 2) 14 aug. 2002. Referat fra første møde med skattevæsen,
- 3) 4 sep. 2002 Ændring af skatteansættelse underbilag
 - 2a. Omsætnig i Galschiøt's virksomhed
 2. b. Bilag fra skattevæsen ang. andre sager
 - a. Bank, studielegat
 - b. Bilværksted, racerbil
 - c. Ballet arrangement
- 4) 19 sep 2002. brev fra Galschiøt om båndoptalelse af mødet
- 5) 15 jan 2003 brev og dokument om kunstens ulidelige lethed "Brasiliensagen"
- 6) 5 feb 2003. Skattevæsenets afgørelse og referat af møde om "brasilienssagen"

BILAG 1.

Skatteafdelingen
1. Ligningskontor

Jens G Christophersen
Alexandragade 4 A,2
5000 Odense C

Odense Kommune
Borgmesterforvaltningen

Skattehuset
Tolderlundsvej 2
5000 Odense C

Tlf. 66 13 13 72
Fax 65 91 60 62

Gennemvalg: 66 14 88 14
ved klartone, tast 1704

www.odense.dk
e-mail: skat.bmf@odense.dk

Den 10. juni 2002

J.nr. [redacted]

1330

Kopi til:

Statsaut. Rev. A/S Ernst & Young, Rytterkasernen 21, Postboks 370, 5100 Odense C.

Revision af indkaldt materiale

Skatteafdelingen har nu gennemgået det indsendte materiale, angående skatteansættelsen for år 2000. Inden revisionen kan afsluttes, bedes De være behjælpelig med besvarelsen af følgende spørgsmål:

1. Den driftsmæssige begrundelse for turen til Brasilien.
2. Den driftsmæssige begrundelse for turen til Prag.
3. Den driftsmæssige begrundelse for terapi for unge mennesker.
4. Forklaring på postering vedr. skyldig skat på kr. 19.000.
5. Den driftsmæssige begrundelse for brændstof købt i Tyskland, Frankrig og Tjekkiet.
6. Den driftsmæssige begrundelse for betaling af p-bøde og biblioteksbøde.
7. Den driftsmæssige begrundelse for køb af øl, vin, kuffert og gallamiddag.
8. Den driftsmæssige begrundelse for reparation af cykel.
9. Den driftsmæssige begrundelse for køb af græsslåmaskine.
10. Den driftsmæssige begrundelse for køb af alkoholtester og CD-plader.
11. Den driftsmæssige begrundelse for køb af EDB-bøger, ordbøger, tegneserier, kalender, samt bøgerne "Ben" og "I Ghettoen er der ingen sommerfugle"
12. Specifikation af hvilke bygninger, erhverv og bolig, der var omfattet af branden i 1999.

Det forslås, at gennemgangen af spørgsmålene sker på et møde, hvorfor De bedes kontakte mig på tlf. 6614 8814, lokal 1704, inden den 24/6-2002, for at aftale nærmere herom.

Venlig hilsen

Henning Nielsen
kontorchef

Henrik Hougaard
Henrik Hougaard

BILLAC 2.

SE-nr. [REDACTED]
Cpr.nr. [REDACTED]
Ægtef. cpr.nr. [REDACTED]

REFERAT

Indkomstår: 2000.

Jens Galschiøt Christophersen
Alexandragade 4 A,2
5000 Odense C

Statsaut. Rev. A/S Ernst & Young
Rytterkassernen 21
Postboks 370
5100 Odense C

Referat vedr. revision af årsregnskabet for år 2000.

1. Baggrunden for udvælgelsen.

Virksomheden har de senere år haft store udgifter til rejser. Der væsentligste poster i regnskabet er honorar, skulptur salg, lønninger, legater/tilskud og tilskud løn. Revisionen gennemføres for, at finde sammenhængen mellem rejseudgifterne og de øvrige poster.

2. Sagsforløb.

Ved skrivelse af 11/4-2002 meddeler Skatteafdelingen Jens G Christophersen, og Revisionsfirmaet Ernst & Young, at regnskabet for år 2000 er udtaget til revision. Gennemgangen af materialet gav anledning til nogle uddybninger vedr. det tilsendte materialet. Brev om yderligere materiale sendt til Jens G Christophersen og revisor 10/6-2002. Det blev i forbindelse med brevet af den 10/6-2002 aftalt, at holde et møde den 14/8-2002, mellem skatteyder, skatteydere revisor og Skatteafdelingen.

3. Indkomstændring.

Revisionen har givet anledning til følgende forslag til indkomstændringer:

Privat andel af rejseudgifter, SL § 6	131.619
Privat andel af fragtudgifter, SL § 6	<u>24.275</u>
Samlet forhøjelse	<u>155.894</u>

De foretagne forhøjelser er begrundet nedenfor under gennemgangen af selve revisionen.

4. Selve revisionen.

Revisionen blev gennemført på Skatteafdelingens kontor. Revisionen udføres i henhold til udarbejdet revisionsplan.

Omsætning: Omsætning er opdelt i tre primære områder, smykkesalg, skulptur salg og honorar. Smykker sælges fra egen butik og fra diverse arrangementer såsom Roskilde Festivalen. Salget af skulpturer er primært mindre og mellemstore skulpturer til private og virksomheder/organisationer. De større skulpturer, "Skamstøtten" og "min indre svinehund" er mere beregnet til happenings. Honorarer består af løntilskud fra forskellige kommuner, for dels arbejdet med aktivering af bistanndsklienter og dels arbejdet med skole trætte unge. Gennemgangen viste at omsætningen stemmer med bilag.

SE-nr. [REDACTED]
Cpr.nr. [REDACTED]
Ægtef. cpr.nr. [REDACTED]

Løntilskud: På værkstedet hjælper folk på revalidering med til det almindelige daglige arbejde. Der gives løntilskud til disse folk alt efter deres revalideringsgrad. Alle tilskud kan afstemmes med de involverede kommuner.

Debitorer: De ovennævnte tilskud til arbejdet med bistandsklienter, skoletrætte unge og folk på revalidering, gives med tilbagevirkende kraft. Debitorer er de omtalte løntilskud, som er optjent men ikke endnu udbetalt. Debitorerne stemmer med bilag.

Terapi: De ovenfor nævnte bistandsklienter, skoletrætte unge og personer på revalideringsydelse, har større eller mindre behov for psykisk støtte. Jens G Christophersens hustru står, mod betaling, for den psykologiske behandling/terapi af klienterne. Betalingen for terapi på kr. 37.700, kan afstemmes.

Småaktiver: Virksomhedens køb af småaktiver stemmer med bilag. Der er ikke nyt indkøbte småaktiver med en værdi over kr. 9.500. Der er ikke indkøbt aktiver der nødvendiggøre en udregning for privat andel.

Autodrift: Der er leaset en Toyota Hiace transporter. Bilen er brugt erhvervsmæssigt.

Telefon/telefax: Der er udgifter til telefon/telefax på kr. 55.262. Beløbet stemmer med regnskab og bilag. Der er beregnet privat andel på kr. 2.400. Den private andel vurderes som rimelig, men er dog ikke beregnet efter TSS-cirk. 1999-43.

Udstillinger: Der er udgifter til udstillinger og fernisering på kr. 39.173. Beløbet er stikprøvevis sammenholdt med bilag. Der er ingen bemærkninger.

Kontorartikler: Der er udgifter på kr. 37.092 til kontorartikler. Beløbet kan afstemmes til regnskab og bilag.

Faglitteratur: Der er udgifter på kr. 21.490 til litteratur. Beløbet kan afstemmes med bilag og regnskab. Der vurderes ikke at være privat andel.

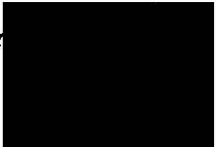
Personaleudgifter: Der er personaleudgifter på kr. 43.335. Udgifterne er gået til almindelig personalepleje og til rundvisninger på værkstedet. Der er privat andel på kr. 5.000. Den private andel vurderes som rimelig.

Forbrugeravgifter: Der udgifter på kr. 58.060 til forbrugeravgifter og varme. Beløbet kan afstemmes med bilag. Der vurderes ikke at være privat andel i beløbet.

Diæter/rejser: Gennemgangen af denne konto gav anledning til drøftelser af en rejse til Brasilien. Yderligere vurderes fragt af statue, at være en del af rejsen.

Rejse og ophold Brasilien	131.619
Fragt af statue	<u>24.275</u>
	<u>155.894</u>

SE-nr.
Cpr.nr.
Ægtef. cpr.nr.

Rejseudgiften anses ikke for fradragsberettiget jf. det i agteren anførte, hvorfor indkomsten foreslås forhøjet med kr. 155.894

Odense, den 4/9-2002.

Henrik Hougaard

BILAG 3.

Skatteafdelingen
1. Ligningskontor

Odense Kommune
Borgmesterforvaltningen

Jens G Christophersen
Alexandragade 4 A,2
5000 Odense C

Skattehuset
Tolderlundsvej 2
5000 Odense C

Tlf. 66 13 13 72
Fax 65 91 60 62

Gennemvalg: 66 14 88 14
ved klartone, tast 1704

www.odense.dk
e-mail: skat.bmf@odense.dk

Den 4. september 2002

J.nr. [redacted] 1330

Kopi til:
Statsaut. Rev. A/S Ernst & Young, Rytterkasernen 21, Postboks 370, 5100 Odense C.

Forslag til ændring af Deres skatteansættelse

Vi foreslår, at skatteansættelsen for 2000 ændres således:

Forhøjelse af Deres personlige indkomst, jf. Statsskatteloven § 6,
idet rejsen anses for værende af privat karakter. 155.894

Begrundelse for forhøjelsen:

Vedr. rejseudgifter kr. 150.463 og fragtudgifter kr. 25.453.

Af beløbene vedrører kr. 155.894 opstilling af Skamstøtten i Brasilien.

Rejsedeltager var:

1. Jens Galschiøt Christophersen
2. Vagn Frausing
3. Niels Henrik Ladefoged Madsen
4. Thomas Frost
5. Helene Gjerding

Udgifterne vedr. rejsedeltagerne udgør i alt kr. 131.619. Selve fragten af Skamstøtten beløber sig til kr. 24.275.

Den eneste af rejsedeltagerne der er på virksomhedens lønliste er Vagn Frausing.

Ekspeditionstid:

Mandag - onsdag	09.00 - 15.30
Torsdag	09.00 - 17.30
Freitag	09.00 - 12.00

Ifølge en pressemeddelelse 15/3 2000 var formålet med opstillingen af Skamstøtten at markere Den internationale Dag mod Straffefrihed. Skamstøtten var den tredje indtil da. De andre 2 er opstillet i Kina og Mexico.

Er der fradrag efter reglerne om rejseudgifter?

Det fremgår af LL § 8 stk. 1, at udgifter, som i forbindelse med den skattepligtiges erhverv er afholdt til rejser, reklame og lignende med det formål at opnå salg varer og tjenesteydelser i det pågældende eller senere indkomstår kan fratrækkes. Det fremgår bl.a. af Ligningsvejledningen E.B.3.1.7. at rejsen skal have en fornøden sammenhæng med indkomsterhvervelsen i indkomståret eller de umiddelbart følgende indkomstår.

Det er Skatteafdelingens indstilling, at der ikke er en direkte sammenhæng mellem indkomsterhvervelsen og Deres rejse til Brasilien/opstillingen af Skamstøtten i Brasilien. Dette måtte efter Skatteafdelingens indstilling kræve, at der var ydet vederlag for Skamstøtten eller at opstillingen havde til formål at sælge den eller lignende produkter eller at aktiviteten havde relation til Deres arbejde med aktivering af mennesker med problemer.

Er der fradrag efter reglerne for reklame?

Definitionen på reklameudgifter er ifølge LV E.B.3.6., udgifter der afholdes for at opretholde en virksomheds almindelige omdømme eller fremme dens interesser, ved at gøre den kendt eller fordelagtigt bemærket. Reklameudgifter er overfor en ubestemt kreds af kunder eller potentielle kunder.

Der er ikke tvivl om, at med de mange avisartikler om bl. a. opstillingen af Skamstøtte og Deres andre happenings, har De fået gjort Deres virksomhed kendt i både Danmark og i udlandet.

Men som det fremgår af ovenstående skal det være kunder eller potentielle kunder, som reklameudgifterne afholdes overfor. Det er altså ikke ligegyldigt, hvordan reklamen tilrettelægges. Til illustration af dette kan der henvises til vedlagte Østre Landsrestsdom af 12/2 1985, hvor Handelsbanken ikke får fradrag for udgifter til rejselegater, bl. a. med den begrundelse, at der ikke var den nære kundemæssige tilknytning til banken, som må kræves for at beløbet kunne anses som en fradragsberettiget driftsomkostning i medfør af statsskattelovens § 6, stk. 1 litra 1a. Modsætningsvis fremgår det af vedlagte bindende forhåndsbe sked, at virksomheder der gav bidrag til et balletarrangement, og derved opnåede omtale, kunne fratrække bidraget med den begrundelse, at der opnåedes tilstrækkelig reklame.

For yderligere at undersøge, om De forskellige happenings har en indflydelse på salgets størrelse, er der på vedlagte bilag, indeholdt en opstilling, som viser udviklingen i virksomhedens regnskabstal igennem de sidste 10 år. Hvis der alene ses på salg af smykker og skulpturer, som i alt har beløbet sig til kr. 5.848.178 og vareforbruget kr. 3.726.812, som må formodes at være de udgifter der er medgået til fremstilling af de solgte varer, er der et dækningsbidrag på kr. 2.121.366, før der afholdes løn og andre omkostninger. I de samme 10 år har der været "rejseudgifter" på kr. 571.717, og selvom ikke alle disse udgifter skulle vedrøre happenings, er det trods alt en stor del af virksomhedens indtjening, som anvendes til reklame. Selvfølgelig skal det tages i betragtning, at en del af indtægterne fra Legater og tilskud, er givet på grund af f.eks.

netop projektet med Skamstøtten. For Skatteafdelingen tyder dette imidlertid på, at rejseudgifterne ikke udelukkende har et erhvervsmæssigt sigte.

Endelig skal Skatteafdelingen fremføre, at regnskabsopstillingerne heller ikke tyder på, at der er en sammenhæng mellem rejseudgifterne og størrelsen af skulptursalget. Således svarer salget i 1995 og 1996 stort set til salget i 1998 og 2000, til trods for, at den største del af rejseudgifterne i den analyserede 10 års periode, netop er afholdt i perioden 1997 til 1999. At netop rejseudgiften i år 2000 skulle have betydet stor fremgang i skulptursalget, mener Skatteafdelingen at kunne tilbagevise med, at salget af skulpturer er stort set lige stort i 1999 og 2001.

Det er således Skatteafdelingens indstilling, at der ikke er tilstrækkelig reklameværdi overfor virksomhedens kunder, til at der kan indrømmes fradrag for udgiften efter SL § 6.

Er udgiften i virkeligheden en privat udgift?

Det fremgår af de til Skatteafdelingen udleverede avisudklip, at De i mange år har været og stadig er ophavsmand til forskellige happenings. Efter en gennemgang af avisudklippene mener Skatteafdelingen at kunne konstatere, at Svinehundene foragede første gang i 1993.

Efter Skatteafdelingens indstilling skal i vurderingen om fradragsretten for rejseudgifterne med Skamstøtten også indgå, om udgiften er afholdt på grund af Deres personlige interesser. At dette er relevant fremgår af vedlagte VLD af 2/5 91, hvor der nægtes fradrag for bilværkstedes udgifter til en racerbil, idet udgifterne hovedsagelig måtte antages at være afholdt på grund af indehaverens interesse for motorløb.

Efter Skatteafdelingens indstilling er Deres happenings, som altså kan spores i hverfald til Svinehundene i 1993 og hvor der allerede i 1992 var en pæn fremgang i skulptursalget, hovedsagelig styret af private interesser.

Konklusion:

Det er Skatteafdelingens indstilling, at de udgifter der er forbundet med rejsen til Brasilien og opstillingen af Skamstøtten ikke er fradragsberettiget efter SL § 6, idet der ikke er den nødvendige sammenhæng mellem udgiftens afholdelse og Deres indtægtserhvervelse. Som det fremgår af det foranståede er Skatteafdelingens begrundelser herfor:

- 1 Der er ikke tale om en rejseudgift, som er fradragsberettiget efter LL § 8 stk. 1, idet dette måtte kræve, at der var opnået salg af kunstgenstanden eller på anden indtægter fra det pågældende land. Rejseudgiften har heller ikke relation til Deres anden virksomhed, idet der kun har deltaget en af de personer, som De aktiverer.
- 2 Der er ikke tale om en reklameudgift, idet den gruppe, som reklamen henvender sig til ikke har kundemæssige relationer til Deres virksomhed og der kan ikke påvises et mersalg.
- 3 Motivet for rejsen er hovedsagelig Deres private interesser.

Kan De godkende ændringen, behøver De ikke gøre noget. De får senere en årsopgørelse. På den kan De se ansættelsen af personlig indkomst, kapitalindkomst og skattepligtig indkomst med videre.

Kan De ikke godkende ændringen, indbydes De til et møde inden den 20. september 2002.

De bedes henvende Dem:

Skattehuset, Tolderlundsvej 2, stuen i Informationen.

Dette brev bedes medbragt.

De kan også sende oplysningerne i et brev til os.

Har vi ikke hørt fra Dem senest den 20. september 2002, gennemfører vi ændringen (skattestyrelseslovens § 3, stk. 4).

Venlig hilsen

Henning Nielsen
kontorchef

/
Henrik Hougaard

UNDERBILAG. 2 A.

Jens Galschiøt Christophersen

	2001	2000	1999	1998	1997	1996	1995	1994	1993
Omsætning	2.531.652	731.688	747.683	373.409	655.798	560.926	674.432	432.099	264.747
Skulptursalg	750.066	484.566	707.682	425.208	41.562	429.447	468.725	148.524	99.584
Smykkesalg/div. indtæ	275.679	168.369	196.727	190.073	242.899	180.314	119.009	283.559	162.267
Honorar	1.569.422	897.487	1.390.079	1.730.611	1.074.772	1.187.359	879.478	739.785	753.920
Vareforbrug	504.708	451.750	570.873	374.454	572.098	334.582	324.586	165.103	188.830
Bruttoresultat	2.026.944	279.938	176.810	-1.045	83.700	226.344	349.846	266.996	75.917
Rejseudgifter	11.947	150.463	103.639	15.352	100.241	58.482	36.685	9.609	63.373
Lønninger	843.481	523.285	535.774	581.570	295.514	325.002	234.182	217.590	254.147
Tilskud til løn	283.504	189.455	130.223	76.408	0	0	0	34.257	0
Lejeindtægter	337.163	273.924	157.608	191.522	231.708	168.474	130.476	54.296	0
Legater og tilskud	0	0	25.000	0	200.000	178.333	139.250	18.000	0

1992

467.341

271.331

199.587

747.372

239.828

227.513

21.926 *

204.997

0

0

0

BILAG A.

Journal: 34-1982
Dato: 12. februar 1985
Tidsskrift: TFS-1985-120 SKAT-1985-60

Emne: Bank, studierejselegat.

Landsdommerne Risbjørn, H. Blegvad Jensen og Kjærgaard (kst.).

A/S Københavns Handelsbank (v/Lrs. Aage Spang-Hanssen)

mod

Skatteministeriet (km.adv. v/adv. H.C. Vinten)

Landsskatteretten afsagde den 11. august 1981 sålydende kendelse:

A/S Københavns Handelsbank, København, som for skatteåret 1974/75 har selvangivet sin indkomst til 234.954.407 kr., klager over, at skatterådet for Københavns skattekreds har ansat selskabets skattepligtige indkomst til 239.954.407 kr.

Den påklagede ansættelse, der er foretaget efter bemyndigelse fra statsskattedirektoratet, skyldes, at skatterådet ikke har godkendt et af selskabet ved indkomstopgørelsen foretaget fradrag på 5 mio. kr. for ydelse til et i anledning af selskabets 100-års jubilæum oprettet legat, A/S Københavns Handelsbanks Studierejselegat.

Det fremgår af fundatsen for ovennævnte studierejselegat, at Handelsbankens generalforsamling i 1973 i anledning af bankens 100-års jubilæum besluttede at oprette et selvejende legat, som skulle virke for det samfundsmæssige formål at støtte unge danske mænd og kvinder fortrinsvis knyttet til erhvervslivet til under ophold i udlandet at øge deres sproglige kundskaber samt indleve sig i andre nationers forhold. Legatets grundkapital var fastsat til 5 mio. kr., og legatets bestyrelse skulle ved legattildelingerne kunne disponere over såvel legatets kapital som indtægter på en sådan måde, at de samlede midler, grundkapitalen med tilskrevne renter, skulle være uddelt i løbet af årene 1973 til og med 1977.

Bekendtgørelse om uddeling af legatportioner skulle offentliggøres i flere dagblade og på anden hensigtsmæssig måde hvert kvartal, og legatets bestyrelse skulle ved kvartårige møder uddele legater, der var tilstrækkelige til at bestride alle nødvendige og dokumenterede udgifter til et udlandsophold, som af bestyrelsen skønnedes at være af væsentlig betydning for stipendiaternes videre uddannelse. Legatets bestyrelse på 7 medlemmer skulle udpeges af forskellige i fundatsen nærmere opregnede erhvervsorganisationer med hver 1 medlem og af Handelsbankens bestyrelse med 1 medlem.

I selskabets regnskab for omhandlede skatteår er ydelsen på 5 mio. kr. til studierejselegatet fratrukket som en driftsomkostning.

Skatterådet har ikke godkendt dette fradrag, idet ydelsen ikke anses for at være en driftsomkostning, som er medgået til at erhverve, sikre og vedligeholde indkomsten, herunder en fradragsberettiget reklameudgift eller lignende. Efter skatterådets opfattelse er legatets midler bestemt for en ubestemt gruppe personer, som ikke har nogen speciel eller fast tilknytning til selskabet.

Sagen, der på rettens kontor har været genstand for mundtlig forhandling med selskabets advokat og en repræsentant for dette, har været forelagt rettens medlemmer på et retsmøde.

Selskabets advokat har bl.a. ved denne lejlighed gjort gældende, at omhandlede ydelse må anses for fradragsberettiget i medfør af statsskattelovens § 6 a og ligningslovens § 8.

Selskabets advokat har oplyst, at det stedse er en del af Handelsbankens forretningspolitik at udbygge så snævre relationer som muligt til handel og industri, og at det er et helt naturligt led i denne kundepolitik at markere sig særskilt over for de unge, der i løbet af nogle år både selv vil være potentielle kunder, og i kraft af ansættelsesforhold vil kunne få betydelig indflydelse på bankrelationer til de virksomheder, hvori de får ansættelse. Ved bankens 100-års jubilæum var det naturligt at gøre brug af en sådan betydelig begivenhed til særligt at markere sig i reklamemæssig henseende, og banken havde valgt at foretage denne reklame i form af et studierejselegat, der skulle udbetales løbende over en periode på ca 5 år.

Gennem sammensætningen af legatets bestyrelse blev de enkelte erhvervsorganisationer, med hvem banken har snævre forretningsmæssige forbindelser, tilgodeset. Handelsbankens store kundegrupper var på den måde med til at fastsætte udvælgelseskriterierne og udpege legatmodtagerne, der fortrinsvis skulle være tilknyttet erhvervslivet. Da det endvidere er bankens kundepolitik at markere sig særskilt over for de unge, var det naturligt at lade bankens ydelse i anledning af 100-års jubilæet komme ungdommen til gode. Banken havde herigennem tilgodeset sin kundepolitik og havde forenet en samfundsmæssig nyttevirkning med en reklamevirkning.

Det er endvidere oplyst, at legatet er uddelt til 968 legatmodtagere fordelt på forskellige erhvervsgrupper. Den reklamemæssige virkning for banken forekom gennem løbende presseomtale af de kvartårige legatuddelinger og gennem udstillinger og interview med legatmodtagere. Der havde eksempelvis været afholdt tre udstillinger på Strøget i København, hvor nogle legatmodtagere i form af plancher og billeder m.v. havde beskrevet deres rejser og oplevelser. Endvidere havde der på en lang række museer, biblioteker m.v. været ophængt plakater fra nogle af rejserne, og enkelte legatmodtagere havde ved skriftlige indlæg i lokale aviser landet over berettet om deres oplevelser.

Selskabets advokat har endvidere anført, at bankens ydelse til studierejselegatet bør ses i sammenhæng med, hvilke udgifter banken iøvrigt har afholdt i forbindelse med jubilæet, og hvilke beløb banken normalt afholder til salgsfremmende formål. Bankens samlede jubilæumsudgifter beløb sig til i alt ca. 41 mio. kr., og omhandlede legatydelser på 5 mio. kr. udgjorde således kun en mindre procentdel heraf. Herudover var der afholdt 15,5 mio. kr. til salgsfremmende formål, hvilket svarede til de udgifter, som banken normalt afholdt til salgsfremmende foranstaltninger i disse år.

Landsskatteretten finder imidlertid ikke, at der mellem det oprettede legat og bankens indtægtserhvervelse har foreligget en så nær og direkte forbindelse, at det kan begrunde en fradragsret for det af banken til studierejselegatet ydede beløb, hvorfor den påklagede ansættelse vil være at stadfæste.

Thi eragtes:

Den af Københavns skatteråd for skatteåret 1974/75 foretagne ansættelse af A/S Københavns Handelsbanks skattepligtige indkomst til 239.954.407 kr. stadfæstes.

Sagsøgeren, A/S Københavns Handelsbank, har herefter anlagt nærværende retssag med påstand om, at sagsøgte, Ministeriet for skatter og afgifter, tilpligtes at anerkende, at sagsøgerens skattepligtige indkomst for skatteåret 1974/75 nedsættes med 5 mio. kr.

Sagsøgte har påstået frifindelse.

For landsretten er fremlagt udskrifter af Handelsbankens bestyrelses-, repræsentantskabs- og generalforsamlingsprotokoller. Legatets oprettelse blev besluttet den 5. marts 1973 af generalforsamlingen. Ingen af de nævnte udskrifter vedrørende legatets oprettelse indeholder nogen tilførsel om reklamevirkning for banken. Det anføres i generalforsamlingsprotokollatet af 5. marts 1973:

... Formanden gjorde rede for forslaget om, at banken i anledning af jubilæet opretter et studierejselegat med en grundkapital på 5 mio. kr. Både kapital og renteaflast tænkes brugt i løbet af kortere tid.

Der var et stort behov for, at yngre mennesker kom til udlandet inden for de nærmeste år, specielt selvfølgelig fordi Danmark var kommet med i Det europæiske Fællesmarked ...

De i fundatsen opregnede 6 erhvervsorganisationer, der skulle udpege hvert et medlem af legatets bestyrelse var følgende:

Arbejderbevægelsens Erhvervsråd,
Grosserer-Societetet,
Håndværksrådet,
Industrirådet,
Landbrugsrådet og
Provinshandelskammeret.

Legatportioner uddeltes fra 1973 til 1979. Sidstnævnte år modtog legatet fra Handelsbanken et restbidrag på ca. 76.000 kr. til brug for de sidste legattildelinger.

Legatformuen var pr. 31. december 1979 udtømt.

I Handelsbankens fremsendelsesskrivelse af 26. juni 1974 med selvangivelsen for 1974/75 hedder det bl.a.:

Det i forbindelse med bankens 100-års jubilæum i 1973 oprettede, selvejende legat Aktieselskabet Københavns Handelsbanks Studierejselegat på 5.000.000 kr. er afholdt over driftsregnskabet 1973.

Begrundelsen for at betragte beløbet som en driftsudgift er følgende:

- 1) Formålet er at støtte unge til under ophold i udlandet at øge deres sproglige kundskaber og indleve sig i andre nationers forhold (jf. regnskabsmeddelelsen på side 13 i Handelsbankens årsregnskab for 1972, der vedlægges).
- 2) Det er ifølge regnskabsmeddelelsen tanken, at legatets kapital og aflast skal anvendes over en kort årrække.
- 3) Der indkaldes ansøgninger om støtte gennem annoncering i dagblade, dækkende hele landet. Adgangen er således åben for alle unge - dog ikke for Handelsbankens egne - og ikke blot for en begrænset kreds. (Aftryk af annonce vedlægges).
- 4) Udover det ovenfor anførte må vi også fremhæve, at det nævnte legat - og annonceringen efter ansøgninger - må tillægges betydelig reklamemæssig værdi.

Handelsbanken har siden 1967 anvendt sloganet Handelsbanken - også ungdommens bank

Direktør Bendt Hansen har som vidne forklaret, at man i 1973 besluttede i stedet for traditionelle jubilæumsdonationer at anvende legatformen som sket. Banken ønskede, at gaven skulle have såvel samfundsmæssigt sigte som reklamevirkning for banken. I førstnævnte henseende anså man det som et samfundsproblem, at Danmark netop var tilsluttet EF, uden at der forelå tilstrækkelige sprogkundskaber hos erhvervene. Derfor ønskede man en hurtigtvirkende indsats - i 5 år, netop Danmarks prøvetid i EF - og det var ungdommen, man satsede på.

Banken var interesseret i, at legatet fungerede i nogen, men ikke for lang tid. Rejselegaterne uddeltes

kvartårligt efter annoncering i pressen, samt opslag på alle væsentlige uddannelsessteder. Uddelingene blev dækket i pressen bl.a. med interview med legatmodtagerne efter rejsernes afslutning. Handelsbanken styrkede herved sit image som ungdommens bank. Vidnet er overbevist om, at udgiften til legatet har haft en god forretningsmæssig virkning for banken. Selve det, at legatet fungerede neutralt ved ansete bestyrelsesmedlemmer fra erhvervslivet, bidrog til denne gode virkning for bankens drift. Ca. 20 pct. af bankens kundemasse er unge mellem 16 og 25 år.

Sagsøgeren har gjort gældende, at ydelsen af de 5 mio. kr. i 1973 til oprettelsen af legatet er en driftsudgift, der er fradragsberettiget i medfør af statsskattelovens § 6, stk. 1 a og ligningslovens § 8, idet ydelsen har haft det fornuftige dobbeltformål at gavne samfundet og som reklamevirkning af fremme bankens image som ungdommens bank og dermed bankens drift. Valget af legatformen og perioden 5 år til uddelingene har forhøjet reklamevirkningen, idet banken har opnået løbende omtale. For den skattemæssige vurdering er det relevant, at legatet var tidsbegrænset. Om man vil rubricere udgiften som en egentlig reklameudgift, er for så vidt uden betydning; det centrale er, at den må anses som en disposition i banken af driftsmæssig karakter.

Sagsøgeren har iøvrigt i alt væsentligt gentaget sin i landsskatterettens kendelse gengivne procedure.

Sagsøgte har til støtte for sin frifindelsespåstand gjort gældende, at ydelsen af de 5 mio. kr. er en gave til en juridisk person (legatet), der ikke var kunde i banken. Udgiften blev altså ikke afholdt for at befæste og understøtte en forretningsforbindelse mellem gave giver og gavemodtager. Handelsbanken var efter gaven afskåret fra at disponere over nogen del af beløbet. Det er herefter statsskattelovens § 6, stk. 2, der finder anvendelse, således at der ikke er ret for banken til at foretage fradrag over driften. En modsætningsslutning fra ligningslovens § 8 A fører til samme resultat.

Endvidere har sagsøgte gjort gældende, at ydelsen af gaven ikke kan anses som en driftsomkostning for sagsøgeren. I bestyrelses-, repræsentantskabs- og generalforsamlingsprotokollerne er ingen tilførsel om et reklamemæssigt sigte, og at sagsøgeren, da dispositionen blev truffet, ikke selv anså den for en driftsomkostning, belyses af, at man lod generalforsamlingen træffe afgørelsen, hvilket ikke ville være nødvendigt vedrørende en reklameudgift. Som formål blev alene nævnt det samfundsmæssige sigte. Det eventuelle reklamemæssige sigte var underordnet, og dispositionen var desuden uden direkte forretningsmæssig virkning for banken, der ikke havde noget kundeforhold overhovedet til legatmodtagerne. Fradragsret kan derfor ikke indrømmes i medfør af statsskattelovens § 6, stk. 1 a, eller ligningslovens § 8.

Landsretten skal udtale:

Den ubestemte kreds af personer, som legatet ifølge fundatsen skal støtte, har ikke den nære kundemæssige tilknytning til Handelsbanken, som må kræves, for at beløbet kan anses som en fradragsberettiget driftsomkostning i medfør af statsskattelovens § 6, stk. 1 a, ligesom reklamevirkningen for banken har været så indirekte og af så sekundær betydning, at fradragsret heller ikke kan opnås i medfør af ligningslovens § 8.

Herefter tages sagsøgtes frifindelsespåstand til følge.

Thi kendes for ret:

Sagsøgte, Ministeriet for skatter og afgifter, frifindes.

I sagsomkostninger betaler sagsøgeren, A/S Københavns Handelsbank, inden 14 dage 75.000 kr. til sagsøgte.

B

Journal: 7., 1., B-2639-1988

Dato: 2. maj 1991

Tidsskrift: TfS-1991-238

Reference: Statsskattelovens § 6 a Ligningslovens § 8 stk. 1.

Emne: Hobby/erhverv. Indehavere af bilværksted nægtede fradrag som reklameudgifter for omkostninger til racerbil påført firmaets navn.

3 dommere: Jochimsen, Thrane og Jens Anker Andersen (kst.)

Ved sag anlagt den 28. oktober 1988 har sagsøgerne, Hr. A og Hr. B, påstået sagsøgte, Skatteministeriet, tilpligtet at anerkende, at Hr. A's skattepligtige almindelige indkomst for 1985 andrager 111.337 kr., og at Hr. B's skattepligtige almindelige indkomst andrager 111.902 kr.

Sagsøgte har påstået frifindelse.

Sagen angår spørgsmålet, om sagsøgerne er berettiget til i deres skattemæssige indkomstoppgørelse at fratrække driftsudgifter og afskrivning på en racerbil, jf. statsskattelovens § 6 a ligningslovens § 8 stk. 1, og afskrivningslovens § 2 stk. 1.

Fradragnet, som parterne beløbsmæssigt er enige om, androg i 1985 21.278 kr. for hver af sagsøgerne.

I Landsskatterettens kendelse af 27. juni 1988 udtales det:

'Automekaniker Hr. B, som for indkomståret 1985 har selvangivet sin indkomst til 111.902 kr., og hvis skattepligtige indkomst af Kommunes ligningskommission blev ansat til 133.180 kr., klager over, at skatterådet for Skattekreds nr. 2, Vejle, har stadfæstet denne ansættelse.

Den påklagede ansættelse skyldes, at de stedlige skattemyndigheder ikke har godkendt et fradrag på 21.278 kr. for driftsudgifter og afskrivning på en racerbil.

Det fremgår af sagens oplysninger, at klageren i 1985 sammen med en medinteressent påbegyndte selvstændig virksomhed i interessentskabsform med mekanikerværksted og handel med brugte biler.

Medinteressenten havde i 1985 deltaget i motorløb på Ring Djursland og Jyllandsringen med en Toyota Corolla GT standardmodel, der var ændret til formålet, og som foruden interessentskabets navn var forsynet med tvungne sponsorreklamer fra banerne samt enkelte andre firmareklamer, herunder for Toyota i Y.

De i forbindelse med motorløbene afholdte udgifter og afskrivning på racerbil er fratrækket i selskabets driftsregnskab og udgør for klagerens vedkommende 21.278 kr.

Klagerens revisor har gjort gældende, at de pågældende udgifter må anses som fradragsberettigede reklameudgifter. Revisoren har i denne forbindelse henvist til, at det var et led i reklamevirksomheden for selskabet, at medinteressenten havde deltaget i de pågældende motorløb, og at netop deltagelsen og tilstedeværelsen på banerne havde betydet kontakt med mange kunder, ligesom der var opnået en betydelig omsætning med Toyota i Y.

Landsskatteretten finder det imidlertid ikke godtgjort, at medinteressentens deltagelse i motorløbene har haft en sådan indflydelse på selskabets omsætning, at fradrag for udgifterne hertil kan anses for fradragsberettigede.

Den påklagede ansættelse vil følgelig være at stadfæste.'

Samme dag blev der af Landsskatteretten afsagt en helt tilsvarende kendelse vedrørende Hr. A.

Det er oplyst, at det af sagsøgerne drevne firma, Bileksperten I/S, der påbegyndte sin virksomhed pr. 1. april 1985, i 1985 havde en omsætning på 981.141,76 kr. Overskuddet var på 213.154,23 kr., medens egenkapitalen androg 71.118,52 kr.

Sagsøgeren, Hr. A, har forklaret, at han blev udlært som mekaniker i 1978. Efter at være udlært arbejdede han som svend på forskellige bilværksteder, idet han bl.a. var ansat hos Toyota, fra 1979-1984. I 1984 arbejdede han bl.a. sammen med Hr. B. Den 1. april 1985 startede han sammen med Hr. B et mindre bilværksted fra lejede lokaler. I et vist omfang solgte de også brugte biler, som de selv forinden havde istandsat. Virksomheden blev drevet under navnet Bileksperten I/S.

Medens han arbejdede som svend, havde han i et vist mindre omfang deltaget i racerbilløb, således at forskellige sponsorer betalte alle udgifter, der var forbundet hermed. Denne ordning kunne være fortsat efter etableringen af Bileksperten I/S. Man valgte imidlertid i stedet at lade Bileksperten I/S købe en ny Toyota bil for godt 40.000 kr. Da der ikke var betalt registreringsafgift, måtte bilen kun køre på motorbaner, hvilket i praksis vil sige Jyllandsringen i Silkeborg og Ring Djursland. Firmanavnet 'Bileksperten I/S' var angivet fem forskellige steder på bilen.

Derudover var bilen forsynet med vist nok to sponsorreklamer, som motorbanerne havde stillet krav om. Endelig var bilen forsynet med et par private sponsorreklamer, herunder fra Toyota. I 1985 blev bilen brugt i fem motorløb. Det var ham, som kørte bilen, idet han havde kørelicensen. Hr. B var med ved løbene som mekaniker og hjælper. Motorløb på Jyllandsringen og Ring Djursland bliver normalt overværet af mellem 10.000 og 45.000 tilskuere.

I forbindelse med motorløbene har tilskuerne adgang til at besigtige bilerne. Sagsøgerne uddelte i forbindelse hermed visitkort til de interesserede, men ikke egentlige brochurer, ligesom de heller ikke annoncerede i løbsprogrammerne. Til daglig stod racerbilen sammen med Bilekspertens salgsbiler, idet den

fungerede som blikfang. Racerbilen blev også udstillet ved flere, formentlig fem, byfester, ligesom den var med ved to receptioner, som afholdtes af Sparekassen SDS i X. Endelig har racerbilen været omtalt med billede i X Folkeblad.

Det er sagsøgerens opfattelse, at Bileksperten ved hjælp af racerbilen og deltagelsen i motorløb fik kontakt med en række motorsportsinteresserede kunder. Omsætningen i 1985 med disse kunder anslås til ca. 100.000 kr. Hertil kom en omsætning på 150.000-200.000 kr. med Toyota, Y. Samarbejdet med Toyota, Y, var også blevet etableret på grund af racerkørslen. I begyndelsen af 1986 blev lejemålet vedrørende de lokaler, hvorfra Bileksperten drev sin virksomhed, opsagt af udlejer, hvorfor sagsøgeren i sommeren 1986 udtrådte af interessentskabet.

Mekanikerværkstedet er herefter i realiteten blevet videreført af Hr. B alene fra en anden adresse. Ved opløsningen af interessentskabet overtog sagsøgeren racerbilen. I indkomstoppgørelserne for 1986 og 1987 har han foretaget fradrag vedrørende racerbilen, uden at dette har givet anledning til indsigelser fra skattevæsenet, idet det dog er skattevæsenet i en anden kommune, som har behandlet selvangivelserne for disse indkomster. I 1987 blev racerbilen solgt, og sagsøgeren kører nu ikke mere motorløb.

Sagsøgeren, Hr. B, har forklaret, at han i 1984 arbejdede sammen med Hr. A, inden de i 1985 i fællesskab startede Bileksperten I/S i X. Han kører ikke selv motorløb, men har fungeret som mekaniker og hjælper ved nogle af de løb, som Hr. A har deltaget i. I øvrigt har han bekræftet den af Hr. A afgivne forklaring.

Hr. C, har som vidne forklaret, at han arbejder med edb. I 1985 købte han en bil hos 'Bilhuset', der var nabo til Bileksperten, og som sagsøgerne arbejdede sammen med. Han har siden brugt Hr. B som mekaniker, idet han i årenes løb formentlig har foretaget køb hos denne for ca. 35.000 kr., hvoraf 10.000-15.000 kr. refererer sig til året 1985. Han har set den i sagen omhandlede racerbil på Bilekspertens værksted, ligesom han også har set den på motorbanerne. Racerbilen var en medvirkende årsag til, at han blev kunde hos Bileksperten, idet Bilekspertens værksted ellers lignede et bagårdsværksted, men Toyotaen hjalp lidt på tilliden.

Hr. D, har som vidne forklaret, at han kendte Hr. A fra dennes tid som mekanikersvend hos Toyota. I 1985 ledte vidnet efter en speciel bil og blev i denne forbindelse henvist til Bileksperten i X. Dette resulterede i, at han købte en Toyota Corolla hos Bileksperten, som han også lod istandsætte bilen. De samlede udgifter ved bilkøbet androg ca. 50.000-60.000 kr. Vidnet har set racerbilen på værkstedet og fandt, at denne fungerede som en reklame, der gjorde det mere spændende at bruge Bileksperten I/S.

Hr. E, Y, har som vidne forklaret, at han ejer Toyota i Y og Herning. I 1985/86 samarbejdede hans firma med Bileksperten, som købte reservedele og 'engros biler'. 'Engros biler' er brugte biler, som tages i bytte i forbindelse med bilsalg. 'Engros biler' af andre bilmærker end Toyota sælges hyppigt til mindre værksteder, som herefter istandsætter dem med henblik på videresalg. Vidnets firma sponsorerede Bilekspertens racerbil ved at stille bildæk og seler til rådighed.

Til gengæld fik Toyota, angivet sit navn på racerbilens dør. Vidnet kendte Hr. A fra dennes tid som mekaniker hos Toyota i Y. Ejeren af Toyota var en ivrig motorsportskører, og Hr. A bistod som mekaniker ved motorløbene. I 1985/86 havde Toyota i Y meget travlt. Man overlod derfor en række bilreparationer til Bileksperten I/S og andre mindre værksteder. De nødvendige reservedele stillede Toyota, selv til rådighed. Bilekspertens racerbil og deltagelse i motorløb spillede ikke nævneværdig rolle for samarbejdet, idet dette først og fremmest byggede på vidnets personlige kendskab til Hr. A og tilliden til dennes faglige formåen.

Sagsøgerne har til støtte for deres påstand særlig anført, at der er en erhvervsmæssig og direkte tilknytning mellem erhvervsdriften af racerbilen og sagsøgernes erhverv. Der er tale om reklameudgifter, som har resulteret i en betydelig reklameeffekt, idet virkelig mange mennesker har haft mulighed for at gøre sig bekendt med racerbilen. En erhvervsdrivende må selv afgøre, hvordan han vil bruge sine 'reklamekroner'. Da Hr. A kunne få sine udgifter til motorløb dækket gennem sponsorering, er racerbilen ikke anskaffet for at få udgifterne ved denne hobbyvirksomhed betalt via et skattefradrag.

Sagsøgte har til støtte for sin frifindelsespåstand særlig anført, at udgifterne til racerbilen ikke har den fornødne nære og kvalificerede tilknytning til sagsøgernes indtægtserhvervelse. Sagsøgerne har bevisbyrden, som må være temmelig streng, idet de omhandlede udgifter har nær tilknytning til en hobbyvirksomhed, som tidligere er udøvet af sagsøgeren, Hr. A.

Der må lægges vægt på, at det var et meget lille bilværksted, som Bileksperten I/S drev, idet kun interessenterne selv i 1985 var beskæftiget i virksomheden.

Udgifterne til racerbilen må betragtes som usædvanlige og unaturlige for et sådant mindre værksted, og deltagelsen i racerbil har ikke haft betydning for omsætningen i et sådant reparationsværksted. Dette gælder ikke mindst i betragtning af, at udgifterne til racerbilen oversteg 20 pct. af Bileksperten I/S' overskud. Det er ikke afgørende, at Bileksperten I/S i kraft af racerbilen og kørslen med denne har opnået kontakt med enkelte kunder. Motivet til anskaffelsen af racerbilen må antages hovedsagelig at have været Hr. A's interesse for motorløb, hvorfor udgifterne til racerbilen må betragtes som en privat udgift, der ikke er fradragsberettiget.

I pådømmelsen har dommerne Jochimsen, Thrane og Jens Anker Andersen (kst.) deltaget.

På grundlag af den for landsretten stedfundne bevisførelse og i øvrigt af de af sagsøgte anførte grunde findes sagsøgerne ikke at have godtgjort, at udgifterne til racerbilen har en sådan erhvervsmæssig og direkte tilknytning til sagsøgernes indkomsterhvervelse, at de kan fratrækkes i den skattemæssige indkomstopgørelse. Sagsøgte frifindes derfor.

Thi kendes for ret:

Sagsøgte, Skatteministeriet, frifindes.

I sagsomkostninger betaler sagsøgerne, Hr. A og Hr. B, inden 14 dage en for begge og begge for en 5.500 kr. til sagsøgte.

C.

Ligningsrådet

Journal: 370-431-2683

Dato: 2. november 1987

Tidsskrift: TfS-1987-555

Bidrag til balletarrangement.

Ligningsrådet blev anmodet om forhåndsbesked om følgende:

Vil danske erhvervsvirksomheder, der yder bidrag til arrangementet The Hans Christian Andersen Ballet Awards, kunne fratrække disse bidrag som driftsomkostninger?

Den 7-5 1988 afholdes det internationale balletarrangement, The Hans Christian Andersen Ballet Awards, på Det Kongelige Teater. Ved arrangementet vil den nystiftede H.C. Andersen balletpris blive uddelt for første gang.

Hendes Majestæt Dronning Margrethe er protektor for arrangementet, og der er nedsat et præsidium med direktører fra flere større danske erhvervsvirksomheder.

Det samlede program er budgetteret til 4,5 mio. kr., som påtænkes finansieret gennem sponsorbidrag fra danske erhvervsvirksomheder.

Sponsorerne vil blive opdelt i grupper, og afhængig af bidragets størrelse vil de enkelte sponsorer opnå ret til reklame i forbindelse med arrangementet, således at de største bidragydere opnår de fleste rettigheder.

Reklamen vil for hovedsponsoren bl.a. komme til at bestå i positiv omtale af virksomheden i gallaprogrammet for The Hans Christian Andersen Ballet Awards 1988. Virksomhedens navn vil indgå i en helsides annonce i fire farver i gallaprogrammet og i landsdækkende helsides annonce for arrangementet samt i Det Kongelige Teaters programmer sæsonen 1987/88.

Virksomhedens logo vil indgå i en udstilling af H.C. Andersen statuetten i Det Kongelige Teaters foyer, og virksomheden får ret til at anvende statuetten i reklamesammenhæng.

De mindste sponsorer vil blive nævnt i gallaprogrammet og i landsdækkende helsides annoncer om arrangementet.

Ligningsrådet svarede, at erhvervsvirksomheder, der yder bidrag til The Hans Christian Andersen Ballet Awards 1988, opnår reklame i et sådant omfang, at udgifterne hertil kan fratrækkes som driftsomkostninger af virksomhederne.

Bilag 4.

Jens Galschiøt - Banevænget 22 – DK-5270 Odense N
Tlf.: 6618 4058 - Fax: 6618 4158
E-mail: aidoh@aidoh.dk - Internet: www.aidoh.dk

Odense, 19. September 2002

Kære skattevæsen,

Allerførst vil jeg meddele at jeg på ingen måde kan acceptere at skattevæsenet ikke vil anerkende min opstilling af en Skamstøtte i Brasilien som en del af mine kunstneriske aktiviteter. I giver den absurde begrundelse at det er min personlige interesse at lave en kunstnerisk manifestation som en skamstøtteopstilling i Latinamerika er. Jeg kan oplyse at jeg generelt kun laver kunst ud fra mine personlige interesser. Hvis jeg lavede det ud fra driftsøkonomiske overvejelser, var der ikke tale om kunst, men om konsumprodukter.

Jeg vil derfor gerne have et møde, hvor vi kan drøfte disse forhold, der har afgørende principiel betydning for kunstnerstandens mulighed for at skabe kunst i Danmark. Jeg vil før mødet fremsende en redegørelse for mine kunstneriske aktiviteter, som i øvrigt er fyldigt beskrevet på min hjemmeside: www.aidoh.dk

For mig er sagen yderst indviklet, da jeg ikke er vant til at tænke i de baner som skattevæsenet her lægger for dagen. Jeg betragter ikke kunst på lige fod med f.eks. bankvirksomhed, autoværksteder og papkasseproduktion som skattevæsenet refererer til i begrundelsen for den nye skatteansættelse. Jeg har på den baggrund anmodet om at tage en båndoptager med til mødet. Så vil jeg bedre kunne forstå hvad der bliver sagt, ved at afspille båndet nogle gange. Man må fra skattevæsenets side have forståelse for dette, da der jo er tale om en helt ny og epokegørende omdefinering af selve kunstbegrebet, som ingen kunstekspertter før har turdet give sig i kast med.

Jeg har fået oplyst at jeg kan tage en stenograf med der kan skrive alt ned, hvis jeg ønske det. Men det ønsker jeg ikke, da jeg ikke kan se den driftsøkonomiske begrundelse for at ofre en masse penge på noget som en båndoptager kan klare gratis. Begrundelsen for afslaget skulle være at der i skattestyrelseslovens §5 står at møderne i skatteankenævnet ikke kan båndoptages. Jeg mener på ingen måde at det kan tolkes som et generelt forbud mod båndoptagelser, ved alle møder på alle niveauer i skatteforvaltningens møder med de enkelte borgere. Denne paragraf gælder specifikt kun skatteankenævnet.

Tværtimod mener jeg, at det er min ret at optage mine møder med de offentlige myndigheder, hvis jeg ønsker det. Man bør vel i denne sammenhæng også tage hensyn til at jeg er en kunstner der arbejder ud fra intuitive indskydelser og derfor ikke er vant til at håndtere økonomiske rationelle problemstillinger. I øvrigt er det vist disse regler der gælder inden for den almindelige offentlige forvaltning.

Jeg vil derfor bede om en mere holdbar juridisk begrundelse for at nægte båndoptagelse af mødet.

Endvidere bør man tage hensyn til den belastende psykiske situation som jeg som borger er placeret i, ved at skulle møde skattefolk der som erklæret mål har sat sig for at knuse hele min kunstneriske identitet, ved ikke at anerkende de aktiviteter der i min egen selvforståelse og i offentligheden gør mig til den kunstner jeg er.

Jeg skal i den forbindelse ikke undlade at gøre opmærksom på at jeg opfatter sagen som politisk, som politisk chikaneri, da skattevæsenet ikke bruger økonomiske argumenter, måske fordi jeg kan fremvise et overskud, men anklager mig for at være ”styret af personlige interesser”. Skattevæsenet mener åbenbart ikke jeg som selvstændig erhvervsdrivende bør være styret af sådanne interesser, på trods af at jeg har et rimeligt overskud på mine aktiviteter.

Så vidt jeg kan se betaler jeg mere i skat end de fleste multinationale selskaber i Danmark, der kan få lov til at køre med nul-skat i årtier. Det kan de tilsyneladende få lov til fordi deres produktion ikke bliver ”styret af personlige interesser”.

Min produktion bliver rigtigt nok ikke styret af trangen til profit, men af en uimodståelig trang til at skabe kunst. Sagen er således i virkeligheden ikke begrundet i en økonomisk rationel vurdering fra skattevæsenets side, men alene i en overvejelse af hvilke følelsesmæssige motiver der ligger til grund for mine værker. At disse begrundelser har en afgørende indflydelse på om jeg kan opnå fradrag for mine aktiviteter, er altså en klar politisk vurdering.

Konsekvensen af denne holdning er helt grotesk. Hvis jeg står frem og siger at jeg laver happenings og kunstneriske aktiviteter i samarbejde med fattige i den tredje verden for at tjene penge på dem, kan jeg trække mine udgifter fra og mine regnskaber kan godkendes. Udtaler jeg derimod, at jeg laver disse happenings og kunstneriske aktiviteter udelukkende for kunstens og humanismens skyld kan de samme regnskaber ikke godkendes.

Mon skattevæsenets embedsmænd egentlig har tænkt denne bizarre sammenhæng helt til ende?

Hver fugl synger med sit næb, og vi mennesker tænker hver især med vores hjerne. At skattefolks og kunstneres hjerner nok er skruet helt forskelligt sammen – det er hvad denne sag sætter tydeligt i relief..

Venlig hilsen

Jens Galschiøt

BILAG 5.

Jens Galschiøt - Banevænget 22 – DK-5270 Odense N
Tlf.: 6618 4058 - Fax: 6618 4158
E-mail: aidoh@aidoh.dk - Internet: www.aidoh.dk

Odense Skattevæsen
Att. Henning Nielsen og Preben Hansen
Tolderlundsvej 2
5000 Odense C

Ang. J nr.

Odense, 15. januar 2003

Kære skattevæsen,

Hermed som lovet min redegørelse ang. det planlagte møde onsdag den 22. januar kl. 13.
Den indeholder dels en præcisering af mine holdninger, dels en del spørgsmål som jeg gerne vil have besvaret.

Venlig hilsen

Jens Galschiøt

Brasiliensagen

Et forsvar for kunstens ulidelige lethed og spørgsmål til Galschiøts skatteansættelsen 4. sep. 2002

Hvad er kunst

Siden 1700-tallet har man i den europæiske kulturkreds skelnet mellem

- på den ene side (kunst)håndværk og brugskunst som har en brugsværdi og skal opfylde et bestemt formål. Det er denne kategori Galschiøt's smykkeproduktion kommer under.
- og på den anden side 'de skønne kunster'. Og det er denne kategori som Galschiøt's skulpturer hører under. I dagens Danmark anses udtrykket 'de skønne kunster' nok for antikveret. I stedet bruger man i daglig tale blot ordet 'kunst' for at betegne det samme. Slår man dette ord op i Den Store Danske Encyklopædi, finder man følgende:

Den skønne kunst bestemmes gennem sit modsætningsforhold til natur, til videnskab og til håndværk. Den er fri (autonom) i den betydning, at kunstneren selv skaber de regler, kunstværket følger, og at kunsten ikke tjener noget udefra påtvunget formål.

Kunsten kan kun være fri, hvis den ikke er underkastet økonomiske interesser, dvs. at den ikke frembringes for at tjene penge. En kunde der køber et kunstværk hos en kunster, forventer simpelt hen at kunstneren har lagt sin inderste sjæl i værket. Dette er selvfølgelig en ideel betragtning, men det er disse kriterier som stort set alle kunstkritikere, kunsthistorikere og kunstnere definerer som værende moderne kunst. Den italienske kunstner, Piero Manzoni har oven i købet lavet happening omkring dette emne, hvor han puttede sine ekskrementer i 100 dåser, nummererede dem og kaldte værket "la merde de l'artiste" (kunstnerens lort). Kunstkøberne fik på denne måde det inderste af kunstneren. Disse dåser er senere blevet solgt til 300.000 kr. stykket.

Er indtjeningstrangen for stor og bliver en afgørende faktor for hvordan kunstneren skaber sine værker, har vi at gøre med kommerciel kunst, eller sagt med et værdiladet ord: *fiduskunst*. Eksempler på dette kunne være grædende sigøjnerbørn, kopiering af stilarter som kunstneren ved kan sælges for tiden. Faktisk er der her slet ikke tale om kunst, men om et *konsumprodukt*.

Set i den sammenhæng forekommer det absurd når Odense Skattevæsen hævder at kun udgifter der afholdes for at tjene penge (*med et indtægtsfremmende sigte*) kan trækkes fra. Skulle skattevæsenet få medhold i dette princip, vil tæppet være trukket væk under alle seriøse kunstnere i Danmark.

Er Odense Skattevæsen enig i denne definition af produktet "kunst"?

Er Odense Skattevæsen enig i at Galschiøt's skulpturer hører til i denne kategori?

Kunstens værdifastsættelse og salgsværdi

Kunst værdifastsættes ikke som andre varer i vores samfund, der som regel fastsættes ud fra hvor meget materiale, følge-omkostninger og arbejdskraft der er indeholdt i produktet. Selvfølgelig vil et kunstværks pris indeholde både materiale og arbejdskraft, men det vil ikke være det afgørende for prisen. Man kan ofte opleve at et kunstværk sælges for en slik selv om kunstneren har arbejdet på det i månedsvis, og at en anden kunstner kan få mange penge for et værk det har taget 5 minutter at lave.

Prisfastsættelsen af et kunstværk bestemmes væsentligst af dets ikon-effekt. F.eks. kan et maleri af Picasso være 10 millioner værd, mens en fuldstændig nøjagtig kopi af det samme maleri kun vil

være få tusinde værd. Et andet eksempel kunne være Marcel Duchamp's (1920'erne) *Fontaine* der bestod af et almindeligt pissoir købt i en vvs-forretning. Dette værk koster flere millioner kroner i dag, imedens et tilsvarende pissoir købt i den samme vvs-forretning stadig kun ville koste få hundrede kroner.

Denne ikon-effekt, der hviler som en slags aura over værket bestemmes af en lang række faktorer, f. eks:

- **Historien** - de sammenhænge værket er blevet præsenteret i, dets tilblivelsesproces, den kunstsammenhæng det indgår i, sammenhæng med andre værker osv. F.eks. består Skamstøttehappening af 10 skulpturer opstillet som nåle rundt omkring på kloden, hvor de alle indgår i en lokal sammenhæng som symboler for noget specifikt lokalt, samtidig med at de opfattes som et sammenhængende globalt skulpturelt opråb og værk.
- **Kunstneren** - hvad har han lavet før, hvilke sammenhænge og kunstsammenslutninger er han medlem af, har han solgt sine værker og til hvilken pris, er han kendt i kunstsammenhænge og i offentligheden.
- **Motivet** - er det et typisk motiv og sammenhæng for kunstneren.
- **Følgagtighed over for kunden** - det ville være ofte være fuldstændigt ødelæggende for et kunstværks ikonværdi, hvis det senere viste sig at kunstneren kun havde lavet værket for at tilgodese kundens ønsker. En sådan afsløring ville formentlig gøre værket til værdiløs "fiduskunst".

Happeningen *Min Indre Svinehund* bestod af over 20 stk. et ton tunge skulpturer. De blev stillet op i Europa i 1993 som et kunstpolitisk statement omkring racisme. Det var ikke de enkelte skulpturers udseende der var afgørende for værket, men derimod at de blev opstillet samtidig over hele Europa på offentlige pladser og at de frembragte enorm reaktion. Det var mere reaktionen og kommunikationen omkring skulpturen der var kunstværket end skulpturen selv. Den var bare mediet til at få diskussionen til at rulle. Happeningen blev lavet ud fra personlige overvejelser om hvor Europa bevæger sig hen.

Den fik ladet Svinehundeskulpturen op med så stor symboleffekt, at det senere gav sig udtryk i en økonomisk prisfastsættelse. Det skete ved at Frederikssund Kommune for nylig købte skulpturen for 250.000 kr. Hermed har happeningen på ingen måde været en underskudsforretning, hvis man regner det ud på en 10 års basis. Det er jo fint ud fra et økonomisk synspunkt, men forudsætningerne for at lave projektet har aldrig været at det skulle give overskud. Det er set ud fra et kunstsynspunkt irrelevant, selv om det jo er en behagelig bieffekt for kunstneren, der jo også skal have brød på bordet.

På samme måde vil det formentlig gå Skamstøtten. F.eks. er der allerede kunstkritikere der højlydt har krævet at Statens Kunstfond køber skulpturen og som betragter den som en af det 20. århundredes markante skulpturer. Også her vil bare en enkelt solgt Skamstøtte betale samtlige udgifter på happeningen.

Hvis der er tale om en driftsøkonomisk god investering, er det vel ikke urimeligt at se denne over en f.eks. 10-årig periode?

Konklusion:

Almindelig vare prisansættes ud fra følgende formel:

Materialer + arbejde nedlagt i produktet + omkostninger til maskiner, lokaler, administration, udbytte, mv. = pris

Kunst prissættes ud fra :

Materialer + arbejde nedlagt i produktet + omkostninger til maskiner, lokaler, administration, udbytte, mv. + kunstnerens navn (ikoneffekt) = pris

Er Odense Skattevæsen enig i denne konklusion?

Uafhængighed af driftsøkonomiske overvejelser

Jeg har aldrig skabt en eneste skulptur, eller udviklet et kunstkoncept (happening) hvis formål det var, at jeg skulle kapitalisere den økonomisk igennem et senere salg eller at skabe offentlig omtale, der havde som formål at jeg skulle tjene penge på det.

Bestillingsopgaver

Selv mine bestillingsopgaver, f. eks. fra Beklædningsfagskolen (Erik Mortensen skulptur) eller tekstilindustriens gave til dronning Margrethe er lavet ud fra andre motiver end at tjene penge. Når man bestiller et kunstværk hos mig, er det formentlig fordi man kan lide mit kunstneriske udtryk og formsprog.

Proceduren er:

- Jeg bliver kontaktet af kunden, der fortæller mig i hvilken sammenhæng det færdige værk skal indgå, eller beder mig om at udvikle et kunstkoncept der sætter fokus på bestemte problemstillinger.
- Der opstilles nogle økonomiske rammer som jeg skal bevæge mig inden for.
- Der laves en tidsmæssig ramme for hvornår værket skal være færdigt eller hvornår kunsthappeningen skal i spil.
- Det er op til mig at afgøre hvad jeg vil lave. Kunden har ingen indflydelse på selve værket. Der stilles ingen krav til form og indhold. Jeg kan lade mig inspirere af kunden, mine medarbejdere eller andre, men hverken kunden eller nogen anden får lov til at stille *krav* til værket. En "almindelig" kunstkunde går simpelthen ud fra, af at når man bestiller et værk hos mig, får man et koncept eller en skulptur som jeg står fuldstændig inde for, med sjæl og krop!! - og at jeg ikke vil tillade mig at være følgagtig for at lave noget der passer ind i kundens smag. Det ville i øvrigt diskreditere værket blandt sande kunstelskere – det ville blive reduceret til et banalt konsum-produkt. Også dets salgsværdi ville lide væsentlig skade.
- Skulle det vise sig at kundens og mine ideer ikke kan gå op i en højere enhed, ender det ikke med at jeg tilpasser mig til kundens ønsker, men at jeg opgiver projektet.
- Jeg hægter mig fast i opgaven, hvis jeg finder den kunstnerisk udfordrende, også selvom gennemførelsen giver udsigt til underskud snarere end fortjeneste.

Kan en sådan holdning anerkendes af skattevæsenet, som en rigtig (lovlig) holdning for en erhvervsleder der har kunst som hovederhverv?

Spørgsmål til skatteansættelsen 4. sep. 2002

Afdækning af konflikten imellem Galschiøt og Odense Skattevæsen

Jeg tager som overordnet udgangspunkt, at Odense Skattevæsen er enig med mig i, at det *ikke* er en fornøjelsesrejse, hvor jeg og de øvrige rejsedeltagere har været på ferie og taget af sted for at slappe af, og som vi derefter har forsøgt at trække fra for at snyde skattevæsenet.

Udgangspunktet er, at vi har udført et seriøst arbejde med at stille den 8 meter høje Skamstøtte-skulptur op og samtidig arbejdet på at få den implementeret politisk og socialt i det Brasilianske samfund.

Uenigheden imellem Galschiøt og Odense Skattevæsen består i, om det har kunstnerisk relevans for Galschiøts virke og indtjening som kunstner at deltage i sådan en kunsthappening.

Er det en rigtig fortolkning af konflikten?

Udgangspunktet er også at jeg på forhånd giver Odense Skattevæsen ret i at hele mit kunstneriske virke er styret af private interesser. Det gælder ikke kun kunsthappenings, men alle aktiviteterne omkring kunst.

Imidlertid er det usikkert hvori problemet ligger.

- A) er det skattemæssigt problematisk, at man er styret af personlige interesser når man driver et erhvervsfirma?
- B) er det skattemæssigt problematisk, hvis en kunstner blot laver sine kunstværker uden tanke for om de kan sælges, og således laver en hel del produkter og projekter, der måske ikke kan sælges?
- C) er det ikke en virksomhedsejer der suverænt bestemmer hvor stor profit han vil have på sine aktiviteter, hvis han i øvrigt kan fremvise et rimeligt overskud til beskatning?
- D) er det en virksomhedsledelses ret at bestemme forholdet imellem indtægter og udgifter?

Odense Skattevæsen har udtalt, at jeg ikke måtte båndoptage mit møde med dem. Hvis denne beslutning senere bliver underkendt af højere instanser, hvilken betydning vil det så få for sagen?

Krav om nedsættelse af det beløb som konflikten drejer sig om

En del af de opgjorte udgifter til min Brasilien-rejse er udgifter til Niels Madsen og Thomas Frost, der var henholdsvis fotograf og kameraassistent på turen. Disse var med for at lave en tv-dokumentarfilm over kunsthappeningen. Denne film blev senere vist i TV og bliver brugt til fremvisning ved mine foredrag om kunst og kommunikation.

Kan det ikke anses som en god investering at få lavet en 20 minutters TV produktion og få den vist i TV med Skamstøtten og mig som hovedperson? En sådan TV produktion ville under normale omstændigheder koste det 20-dobbelte. Er det skattemæssigt problematisk at få lavet en video og få den vist i TV for dette beløb (ca. 25.000 kr.)?

Jeg har fået refunderet udgifterne til Thomas Frost fra Niels Madsen. Dette fremgår i øvrigt af mine regnskaber, så disse udgifter skal vel ikke regnes med?

Vagn Frausing er jo i en pensionsstilling på værkstedet, og derfor må udgifterne i forbindelse med ham henføres under aktiviteter omkring mine kommunale aktiveringer?

Gennemgang af Odense Skattevæsens forslag til skatteansættelse

Odense Skattevæsen skriver:

".....Det er Skatteafdelingens indstilling, at der ikke er en direkte sammenhæng mellem indkomsterhvervelsen og Deres rejse til Brasilien/opstillingen af Skamstøtten i Brasilien. Dette måtte efter Skatteafdelingens indstilling kræve, at der var ydet vederlag for Skamstøtten eller at opstillingen havde til formål at sælge den eller lignende produkter eller at aktiviteten havde relation til Deres arbejde med aktivering af mennesker med problemer."

1) Betyder dette at kun udgifter til kunstudstillinger, der har til specifikt formål eller en skjult dagsorden om at sælge kunst, kan fradrages?

Hvis, betyder det så at ikke-kommercielle udstillinger på museer eller i det offentlige rum, hvor der jo ikke kan foregå et salg, ikke er fradagsberettigede?

2) Jeg udfører mine kunstaktiviteter ud fra mine helt personlige præmisser.

Det har så den heldige bivirkning at disse aktiviteter omkring kunsthappeninger har stor betydning for min aktivering af unge med problemer. Disse unge mennesker er jo netop tiltrukket af værkstedet pga. dette og hjælper meget med at opbygge skulpturerne, der jo alle har et klart defineret forhold og stillingtagen til samfundsmæssige problemstillinger. Endemålet for dette arbejde med

skulpturerne er, at de bliver brugt i kunsthappenings-sammenhæng, en sammenhæng hvor de aktiverede ofte deltager. Når de ikke var med i Brasilien, var det pga. omkostningerne, og fordi det var et farligt projekt for de involverede rejsedeltagere. Men de var med i alt forarbejdet og fulgte med igennem pressen og e-mail.

Selvfølge lig kunne jeg sagtens aktivere unge med problemer uden at inddrage dem i samfundsrelevante aktiviteter så som internationale kunsthappenings. Jeg kunne jo bare sætte dem til at fremstille ligegyldige skulpturer som vi bagefter destruerede. Men det ville være et dårligt pædagogisk drivmiddel, så resultatet af aktiveringen ville være derefter. Aktiveringsmarkedet byder vist på rigeligt med ørkesløse tilbud som hænger de involverede ud af halsen, og som ikke har den ønskede effekt.

Så vil man ikke på denne baggrund kunne hævde, at mine happenings i høj grad har at gøre med "arbejde med aktivering af mennesker med problemer."?

Odense Skattevæsen skriver:

"...Definitionen på reklameudgifter er ifølge L V E.B.3.6., udgifter der afholdes for at opretholde en virksomheds almindelige omdømme eller fremme dens interesser, ved at gøre den kendt eller fordelagtigt bemærket. Reklameudgifter er overfor en ubestemt kreds af kunder eller potentielle kunder."

og videre:

"...Men som det fremgår af ovenstående skal det være kunder eller potentielle kunder, som reklameudgifterne afholdes overfor. Det er altså ikke ligegyldigt, hvordan reklamen tilrettelægges. Til illustration af dette kan der henvises til vedlagte Østre Landsretsdom af 12/2 1985, hvor Handelsbanken ikke får fradrag for udgifter til rejselegater, bl.a. med den begrundelse, at der ikke var den nære kundemæssige tilknytning til banken, som må kræves for at beløbet kunne anses som en fradragsberettiget driftsomkostning i medfør af statsskattelovens § 6, stk. 1 litra 1a. Modsætningsvis fremgår det af vedlagte bindende forhåndsbesked, at virksomheder der gav bidrag til et balletarrangement, og derved opnåede omtale, kunne fratrække bidraget med den begrundelse, at der opnåedes tilstrækkelig reklame."

Jeg igangsætter altid en omfattende pressekampagne forud for og under kunsthappeningerne. For mig er en stor del af kunsten den kommunikationsmæssige del (se først i dette dokument). Jeg gør det ikke for at sælge kunst, men for at komme så bredt ud med min kommunikation som muligt. Det har så den heldige sideeffekt at der i de sidste 10 år har været en kolossal presseomtale (positiv).

- 1.400.000 spaltecentimeter er det blevet til i aviser og tidsskrifter, og det er kun det vi har kunnet samle ind. Der er formentlig en halv gang mere fra udlandet som vi ikke har registeret. Det svarer til, at vi hver dag året rundt modtager 2 artikler, der omtaler mine kunstneriske aktiviteter.
- Ca. 10 indslag på CNN nyhedsstationer og 3 indslag på MTV (ca. ½ time).
- Ca. 15 TV dokumentarfilm på mellem 10 og 30 min. Alle vist på stationerne DR, TV2 og på lokal TV. Dertil kommer et utal af mindre indslag.
- Internettet hvor vi i perioder har 10.000 brugere på vores hjemmesider om måneden og hvor en simpel søgning på mine aktiviteter giver over 1000 link-henvisninger.

Denne kolossale medieomtale rammer stort set alle mennesker i DK og en hel del i resten af verden, og der må vel anses at være nogle "potentielle kunder imellem". Der skal i denne forbindelse gøres opmærksom på at selv om happeningene foregår i udlandet, er den største medieomtale ofte i Danmark. Dernæst har det stor betydning at der, uanset hvor jeg udstiller, vil være nogle, der har hørt om eller set mine ting før, og det betyder jo, som før anført, ofte alt for kunstens salgsmuligheder.

Det må vel siges at denne medieomtale går fint i tråd med lovgivningens ord om at "opretholde en virksomheds almindelige omdømme eller fremme dens interesser, ved at gøre den kendt" og man må vel også sige at det er lykkedes at opnå "tilstrækkelig reklame".

Hvis ikke, hvad mener skattevæsenet så konkret med "tilstrækkelig reklame"?

Er der f.eks. regler for, at man skal sælge en vis mængde produkter for hver reklamekrone som man trækker fra?

Odense Skattevæsen skriver:

"..... For yderligere at undersøge, om de forskellige happenings har en indflydelse på salgets størrelse, er der på vedlagte bilag, indeholdt en opstilling, som viser udviklingen i virksomhedens regnskabstal igennem de sidste 10 år. Hvis der alene ses på salg af smykker og skulpturer, som i alt har beløbet sig til kr. 5.848.178 og vareforbruget kr. 3.726.812, som må formodes at være de udgifter der er medgået til fremstilling af de solgte varer, er der et dækningsbidrag på kr. 2.121.366, før der afholdes løn og andre omkostninger. I de samme 10 år har der været "rejseudgifter" på kr. 517.717, og selvom ikke alle disse udgifter skulle vedrøre happenings, er det trods alt en stor del af virksomhedens indtjening, som anvendes til reklame. Selvfølgelig skal det tages i betragtning, at en del af indtægterne fra legater og tilskud, er givet på grund af f.eks. netop projektet med Skamstøtten. For Skatteafdelingen tyder dette imidlertid på, at rejseudgifterne ikke udelukkende har et erhvervsmæssigt sigte."

1)

Ifølge jeres egen opgørelse har jeg modtaget 660.583 i legater og tilskud indtil 2001. Dertil skal lægges 66.000 som jeg har modtaget i 2002. Disse legater og hæderspriser har jeg jo netop modtaget, fordi jeg udfører mine kunsthappenings, som Odense Skattevæsen selv skriver "på grund af f.eks. netop projektet med skamstøtten".

Hvis man sammenholder disse legater med rejseudgifterne på i alt 517.717 kr., er der et ikke helt ringe overskud på 154.866 kr., som der skal betales skat af. Så når Odense Skattevæsen postulerer at en "stor del af virksomhedens indtjening, som anvendes til reklame" er det ikke rigtigt. Alle udgifter er dækket rigeligt ind af tilskuddene.

Er det skattemæssigt ukorrekt, at jeg bruger de penge jeg har fået i støtte til at lave happenings, til rent faktisk at lave disse happenings?

2)

Der har aldrig været postuleret at mine "rejseudgifter har et erhvervsmæssigt sigte". Tværtimod har jeg fremhævet, at jeg er fuldstændigt styret af personlige interesser. Min påstand er bare at jeg rent forretningsmæssigt også lever op til de forventninger, som man kan have til en virksomhed af min type, der i sagens natur ikke kan være styret af profittrang.

3)

Er modtagelsen af hæderslegater og tilskud et bevis for, at mine aktiviteter ikke er "rigtige" erhvervsmæssige kunstaktiviteter?

- Er det måske, fordi jeg har fået priserne, fordi min kunst forholder sig til verden omkring mig igennem mine happenings?
- Skal Odense Skattevæsens holdning tolkes i den retning, at modtagelse af disse legater indikerer en utroværdighed i erhvervsmæssig forstand, eller hvad mener Odense Skattevæsen med at dette "tyder imidlertid på, at rejseudgifterne ikke udelukkende har et erhvervsmæssigt sigte"??

4)

Mine rejseaktiviteter har bragt mig i kontakt med regeringerne de steder, hvor jeg har stillet mine Skamstøtter op. Hvis nogle af disse regeringsledere inviterede mig til et møde for at diskutere Skamstøttens rolle i deres land og på den måde foretog en slags officiel anerkendelse af projektet, ville det så ændre noget ved skattevæsenets holdning til at det har været en god investering at tage til f.eks. Brasilien?

Odense Skattevæsen skriver:

"Endelig skal Skatteafdelingen fremføre at regnskabsopstillingerne heller ikke tyder på, at der er en sammenhæng mellem rejseudgifterne og størrelsen af skulptursalget... .."

Jeg har aldrig kalkuleret, om mine rejseudgifter er for store i forhold til indtægterne. Jeg formoder at det er en virksomhedsleders opgave at sørge for, at der ikke blev svindlet med midlerne, og at der ikke er underskud, og at det var Odense Skattevæsens opgave at beskatte overskuddet. Som sagt mange gange før, er min virksomhed ikke stillet ind på at tjene så mange penge som muligt, men at frembringe så mange kunstaktiviteter som muligt. Er det ikke legitimt ifølge skattelovgivningen?

Bortset fra det ser det nu ikke så ringe ud. Det kunne næsten se ud som om Skamstøtten har den "erhvervsmæssige" effekt som skattevæsenet gerne vil have: I 1998 stillede jeg Skamstøtten i Mexico og solgte samme år for over 700.000 kr. kunst. Så kom der en nedgang på 220.000 kr. det år hvor vi stillede Brasilien-skamstøtten op, men allerede året efter var det steget til 750.000 kr. En stigning på over 50 %, det er vel ikke så ringe endda? I øvrigt har jeg 10-doblet mit skulptursalg siden 1993, og mine skulpturpriser er fordoblet. Er det ikke en rimelig vækstrate for en erhvervs-virksomhed?

Odense Skattevæsen skriver:

"Det er således Skatteafdelingens indstilling, at der ikke er tilstrækkelig reklameværdi overfor virksomhedens kunder, til at der indrømmes fradrag for udgiften efter SL § 6."

Jeg bliver af og til bedt om at holde foredrag overfor reklamefolk, netop fordi jeg er i stand til at skaffe en stor omtale med forholdsvis små midler.

Jeg vil vove den påstand, at der ikke findes noget firma af min størrelse, der får mere positiv medie-omtale og reklame end mig, og som bruger så lidt penge set i forhold til omtalen.

Hvor stor skal en "tilstrækkelig reklameværdi" egentlig være for at tilfredsstille Odense Skattevæsen, og hvordan måler man det, hvis man ikke vil kikke på f.eks. medieomtale?

Kan Odense Skattevæsen egentlig sætte en grænse på, hvor meget et firma må bruge på at promote sig???

Hvis et firma har lavet en dårlig reklamekampagne, der ikke virkede, kan den så ikke trækkes fra?

Kan Benetton der jo er forløberen for at bruge reklame der ikke omtaler selve firmaet, men udviser social ansvarlighed som de så promoverer sig på, trække deres udgifter fra? - Hvis ja hvorfor kan jeg så ikke?

Odense Skattevæsen skriver konkluderende:

"...det er Skatteafdelingens indstilling, at de udgifter der er forbundet med rejsen til Brasilien og opstillingen af Skamstøtten ikke er fradragsberettiget efter SL § 6, idet der ikke er den nødvendige sammenhæng mellem udgiftens afholdelse og Deres indtægtserhvervelse. Som det fremgår af det foranstående er Skatteafdelingens begrundelser derfor:

- 1 Der er ikke tale om en rejseudgift, som er fradragsberettiget efter LL § 8 stk. 1, idet dette måtte kræve, at der var opnået salg af kunstgenstanden eller på anden indtægter fra det pågældende land. Rejseudgiften har heller ikke relation til Deres anden virksomhed, idet der kun har deltaget en af de personer, som De aktiverer.*
- 2 Der er ikke tale om en reklameudgift, idet den gruppe, som reklamen henvender sig til ikke har kundemæssige relationer til Deres virksomhed og der kan ikke påvises et mersalg.*
- 3 Motivet for rejsen er hovedsagelig Deres private interesser."*

Ad 1

Jeg har rigtigt nok ikke solgt kunst til brasilianere, og det var heller ikke meningen, selv om jeg da bestemt ikke ville have noget imod det. Den nye regering og præsident Lula er fra det parti, der modtog skamstøtten og promoverede den i Brasilien, så det kunne måske vise sig, at det har været en god investering at have en næsten direkte adgang ind i magtens centrum i Latinamerikas største land.

Skattevæsenets tankegang hænger på ingen måde sammen med hvordan økonomien fungerer i en globaliseret verden og på den måde man inden for moderne markedsføringsstrategi definerer den gode reklame. Det er en meget indsnævret måde at se på reklameværdi, især i forbindelse med en international kunstners kunstsalg.

Jeg har solgt en del fragmenter af Skamstøtten, som jo netop bliver solgt fordi de stammer fra en verdensberømt skulptur, og altså fordi den er opstillet bl.a. i Brasilien.

Jeg holder en hel del foredrag, for omkring 50.000 til 75.000 kr. om året, hvor jeg fortæller om mine Skamstøtter osv., så på den måde kan man sige at mine happenings har en afledt sideeffekt. Der var jo nok ikke nogen der ville møde op til foredragene, hvis jeg ikke havde noget at fortælle bl.a. fra Brasilien.

Ad 2

Betyder dette at Odense Skattevæsen konkluderer at den store omtale i alle medier, både i Danmark og resten af verden, ikke bliver læst af folk der har "*kundemæssige relationer*" eller er nye potentielle kunder - ca. 70% af medieomtalen foregår i Danmark, selv om selve begivenheden forgår et andet sted?

Skal der kunne påvises et mersalg som effekt af en reklame, er det ikke nok at man holder sin omsætning oppe?

Skal andre virksomheder kunne dokumentere et "*mersalg*", i form af en omsætningsstigning, hver gang de laver en reklame?

Betyder dette af Odense Skattevæsen ikke anerkender en sammenhæng imellem omtale af en kunstner og prisen på hans kunstværker?

Hvis vi nu antager at Odense Skattevæsen har ret i, at der ikke er virksom reklameeffekt i min Brasiliertur, må det vel kunne henføres under mislykkede reklamekampagner. Der er vel ikke i skattelovgivningen et krav om ubetinget succes??

Eller betyder det at når jeg arbejder sammen med fattige i den tredje verden, så formoder Odense Skattevæsen at de ikke har råd til at købe skulpturer, og at jeg derfor i fremtiden ikke må udstille i sammenhænge hvor folk ikke har råd til at købe mine skulpturer?

Ad 3

På dette punkt er vi næsten helt enige. Mine motiver for rejsen og hele mit kunstvirke er styret af et personligt engagement om at brede kunsten så meget og så langt ud som muligt, også helt ud til Belém i Amazonas, hvor Skamstøtten nu er opstillet. Den er en af hovedskulpturerne i en by en halv gang større end København. Men en kunstner skulle vel have lov til at være styret af "*personlige interesser*"?

Jens Galschiøt
Odense, 15. januar 2003

Trykt 15 februar 2003

Bilag 6

Skatteafdelingen
1. Ligningskontor

Odense Kommune
Borgmesterforvaltningen

Jens G Christophersen
Alexandragade 4 A,2
5000 Odense C

Skattehuset
Tolderlundsvej 2
5000 Odense C

Tlf. 66 13 13 72
Fax 65 91 60 62

Gennemvalg: 66 14 88 14
ved klartone, tast 1704

www.odense.dk
e-mail: skat.bmf@odense.dk

Den 5. februar 2003

J.nr. [redacted] 1330

Kopi til:

Statsaut. Rev. A/S Ernst & Young, Rytterkasernen 21, Postboks 370, 5100 Odense C.

Deres skatteansættelse

Vi har ændret skatteansættelsen for 2000 således:

Ikke godkendt fradrag for udgift til fragt og rejse vedr. opstilling af Skamstøtten i Brasilien jf. SL § 6	155.894	
-Refunderede udgifter	-15.000	140.894

Skatteafdelingen er af den opfattelse, at udgiften til fragt af Skamstøtten til Brasilien kr. 24.275 og rejseudgifter til Brasilien i forbindelse med opstilling af Skamstøtten der kr. 131.619 ikke er fradragsberettiget i den skattepligtige indkomst jf. SL § 6 a. Ifølge SL § 6 a er der fradrag for udgifter der er anvendt til at erhverve, sikre og vedligeholde indkomsten. Skatteafdelingen mener ikke, at der er den fornødne sammenhæng med indkomsterhvervelsen til at der kan indrømmes fradrag, idet udgifterne ikke har karakter af rejseudgifter eller reklameudgifter, men i stedet anses for afholdt på grund af privat interesse bl.a. for at gøre opmærksom på undertrykkelse af befolkningsgrupper forskellige steder i verden.

Skatteafdelingen har afholdt et møde med Dem og Deres repræsentanter den 14. august 2002 og den 22. januar 2003. Skatteafdelingen er enig med det på møderne fremførte, at rejsen til Brasilien ikke var en "fornøjelses- eller ferietur". Konklusionen på Deres argumenter for at der er fradrag for alle udgifterne er, at en kunstners liv er et socialt liv, hvor størstedelen af det der foregår har relationer til kunstnervirksomheden. De anfører endvidere, at reklameværdien af Skamstøtten er meget stor, og Skamstøtten er medvirkende til, at Deres indtægter fra salg af skulpturer er steget (10 gange siden 1993) og at de mennesker der beskæftiges på Deres værksted på vegne af forskellige kommuner herved får et meningsfyldt arbejde.

Skatteafdelingen har betragtet udgiften ud fra en skattemæssig synsvinkel, ifølge hvilken der skal kunne påvises sammenhæng med indkomsterhvervelsen. F. eks. skal indkøb af en vare med

Ekspeditionstid:

Mandag - torsdag	09.00 - 13.00
Torsdag tillige	15.00 - 17.30
Fredag	09.00 - 12.00

videresalg for øje resultere i indtægter. Ikke for alle typer omkostninger er der en så entydig sammenhæng som mellem køb og salg. Et eksempel på det sidst nævnte kunne være reklamens indflydelse på salgets størrelse, hvor der fra sag til sag må tages stilling til, om udgiften falder ind under SL § 6. I den forbindelse henviser Skatteafdelingen til Østre Landsretsdom af 12/2 1985, hvor Handelsbanken ikke får fradrag for udgifter til rejselegater, bl. a. med den begrundelse, at der ikke var den nære kundemæssige tilknytning til banken som må kræves for at beløbet kunne anses som en fradragsberettiget driftsomkostning i medfør af SL § 6, stk. 1 litra 1a.

De betragter udgiften som en del af Deres kunstneriske virke, og i Deres indsigelse mod Skatteafdelingens agterskrivelse beder De Skatteafdelingen tilkendegive, om den er enig i det på side 1 og 2 anførte vedr. definition af kunst og prisfastsættelse af kunst. Som ovenfor nævnt betragter Skatteafdelingen alene udgiften ud fra en skattemæssig synsvinkel og finder ikke, at Skatteafdelingens indstilling til disse spørgsmål har betydning for sagen. De oplyser på side 2 i indsigelsen, at et andet af Deres kunstværker Svinehunden, som også er indgået i en happening, er solgt for nylig for kr. 250.000 og på mødet den 22. januar 2003 oplyste De, som det også fremgår af Deres indsigelse side 8, at der sælges fragtmønter fra Skamstøtten. Det er Skatteafdelingens indstilling, at Deres udgifter til happenings skattemæssigt skal behandles adskilt fra udgifterne til selve fremstillingen af kunstværkerne, så der ikke kan indrømmes fradrag for udgifterne til happeningen som en stykomkostning. I det følgende kommer Skatteafdelingen ind på Deres andre argumenter for fradrag.

På side 3 i Deres indsigelse mod agteren gør De opmærksom på, som De også har gjort på møderne, at Deres arbejde med kunst ikke er styret af tanken om profit. Til Deres spørgsmål om det er en rigtig (lovlig) holdning kan Skatteafdelingen gentage, at for at udgifterne kan fratrækkes skal de være anvendt til at erhverve, sikre og vedligeholde indkomsten.

Det af Dem anførte på side 4 øverst fortolker Skatteafdelingen således, at det er Deres synspunkt, at så længe indtægterne ved Deres kunstneriske aktiviteter overstiger udgifterne, er det op til indehaveren at bestemme forholdet mellem indtægter og udgifter. Hertil skal Skatteafdelingen igen anføre, at det ikke er lige meget hvilke udgifter der fratrækkes i den skattepligtige indkomst. Udgifterne skal være anvendt til at erhverve, sikre og vedligeholde indkomsten, men dette udelukker ikke et fradrag for f. eks. fejlpositioner, når disse er udtryk for en sædvanlig driftsrisiko ved den pågældende virksomhed.

Med hensyn til Skatteafdelingens afslag på båndoptagelse af mødet med Skatteafdelingen, jf. indsigelsens side 4, har De mulighed for at påberåbe Dem dette som en formalitetsfejl i en klage til Skatteankenævnet.

Hvis Skatteafdelingen skulle nægte fradrag for hele udgiften vedr. Skamstøttens opstilling i Brasilien, påberåber De Dem på side 4 i indsigelsen, at der burde være fradrag for den del af udgiften der kan henføres til en film fra turen og som senere er vist i fjernsynet og som De nu viser under Deres foredragsvirksomhed om kunst og kommunikation. De anslår udgiften til filmen til kr. 25.000. Det er Skatteafdelingens indstilling, at udgiften til filmen må betragtes som en del af hele udgiften til rejsen og opstillingen af Skamstøtten i Brasilien og at udgiften derfor skal behandles på samme måde som selve rejseudgiften. Selvom filmen er vist i fjernsynet finder Skatteafdelingen

ikke, at der er den nødvendige sammenhæng med indkomsterhvervelsen. Således er der ikke indtægter herfra og der er heller ikke de kundemæssige relationer der skal til, for at udgiften til filmen kan fratrækkes som en reklameudgift.

Derimod har Skatteafdelingen selvfølgelig reduceret udgifterne med den del der er refunderet af Niels Madsen kr. 15.000.

At Vagn Frausing, som er i en pensioniststilling på Deres værksted, deltog i turen som tolk, berettiger efter Skatteafdelingens indstilling ikke til fradrag af de rejseudgifter der kan henføres til hans rejse. Udgiften er efter Skatteafdelingens indstilling afholdt alene på grund af rejsen til Brasilien og kan ikke anses for afholdt som et led i Deres arbejde med kommunale aktiveringer.

Skatteafdelingen har i agterskrivelsen af 4. september 2002 gjort rede for årsagen til, at udgifterne efter Skatteafdelingens indstilling ikke er fradragsberettigede. For det første har Skatteafdelingen ikke anset udgifterne for at være fradragsberettigede rejseudgifter jf. LL § 8 stk. 1, med den begrundelse, at der ikke er den fornødne sammenhæng mellem rejsen og indkomsterhvervelsen i indkomståret eller de umiddelbart følgende indkomstår. I den forbindelse spørger De, om udgifter til kunstudstillinger uden det specifikke formål at sælge kunst, heller ikke er fradragsberettigede. På mødet den 22. januar 2003 blev det endvidere nævnt, at 5 kendte danske kunstnere netop havde lavet udstilling, hvor de udstillede genstande ikke kunne købes. Efter Skatteafdelingens indstilling kan opstilling af Skamstøtten i Brasilien med det formål at gøre opmærksom på landarbejderens undertrykkelse ikke sidestilles med en kunstudstilling og Skatteafdelingen finder ikke besvarelsen af spørgsmålet har betydning for sagen. Endvidere argumenterer De for, at der er sammenhæng mellem Deres kunsthappenings og Deres arbejde med kommunale aktiveringer. Skatteafdelingen finder ikke, at der er den nødvendige sammenhæng mellem udgifterne til opstilling af Skamstøtten i Brasilien og de kommunale aktiveringer.

For det andet har Skatteafdelingen argumenteret for, at udgifterne ikke er reklameudgifter, fordi det er Skatteafdelingens indstilling med støtte i ligningsvejledningen E.B.3.6., at reklame skal henvende sig til kunder eller potentielle kunder, og dette finder Skatteafdelingen ikke, at opstillingen af Skamstøtten i Brasilien gør. De spørger hvad skattevæsenet mener med tilstrækkelig reklame og om der skal sælges en vis mængde produkter for hver reklamekrone. Der findes ikke i ligningsvejledningen E.B.3.6. noget krav om, at der skal sælges en vis mængde produkter for hver reklamekrone, men efter Skatteafdelingens indstilling efterlader en gennemgang af det anførte afsnit i ligningsvejledningen det indtryk, at der skal være en sammenhæng mellem reklamens målgruppe og virksomhedens kunder. En virksomhed, hvis kunder befinder sig i lokalsamfundet, kan få fradrag for reklame i lokalområdet, f. eks. sponsorstøtte til en lokal idrætsforening, hvorimod et mindre rengøringsfirma ikke fik fradrag for udgifter til en travhest, som deltog i løb langt fra lokalområdet, jf. TFS 1996.818 LSR.

Skatteafdelingen finder ikke, at der er en sammenhæng mellem f. eks. indslagene i CNN og MTV og Deres kunder. Men det har også afgørende betydning for Skatteafdelingens nægtelse af fradrag, at opstillingen af Skamstøtterne ikke blot i Brasilien, men også i Mexico og Kina er for at gøre opmærksom på undertrykkelse i verden. Dette finder Skatteafdelingen er styret af Deres personlige interesse og det fremgår af SL § 6 at der ikke er fradrag for "private" omkostninger.

Skatteafdelingen har i agterskrivelsen påpeget, at De i tidens løb har modtaget legater og at disse antages at være for anerkendelse af netop Deres happenings. De har på mødet den 22. januar 2003 bekræftet denne antagelse, men har dog oplyst, at der ikke særligt er modtaget legat til opstilling af Skamstøtten i Brasilien. De spørger på side 6 i indsigelsen mod agteren, om disse legater indikerer utroværdighed i erhvervsmæssig forstand. Skatteafdelingen finder det ikke utroværdigt af modtage legater men Skatteafdelingen finder, at legater normalt ikke ydes til erhvervsvirksomheder, idet disse har indtægter fra de ydelser, som præsteres for kunderne. Skattemæssigt finder Skatteafdelingen, at der skal sondres mellem Deres virksomhed som kunstner og Deres arbejde med kommunal aktivering på den ene side og iscenesættelsen af happenings på den anden og at disse to ting ikke har noget med hinanden at gøre.

De fremhæver side 7 i indsigelsen, at Deres salg af skulpturer er 10-doblet siden 1993 og at priserne for skulpturerne er fordoblet i den samme periode. Skatteafdelingen forstår bemærkningen således, at De mener, at væksten bl. a. er forårsaget af Deres happenings. På bilag 1 har Skatteafdelingen lavet en opstilling over tallene fra Deres regnskaber de sidste 10 år. Det fremgår heraf, at skulptursalget i tiden indtil 1995, altså inden rejserne tager rigtig fart i sidste halvdel af 90'erne, allerede har været stigende. I 1992 udgjorde skulptursalget kr. 271.331 og i 1995 og 1996 hvert år mellem kr. 400.000 og kr. 500.000. Det fremgår også af opstillingen, at der næppe kan påvises en sammenhæng mellem rejseudgifternes størrelse og størrelsen af skulptursalget som påpeget af Dem. Det kunne med lige så god ret fremføres, ud fra regnskabsopstillingerne, at år med godt salg af skulpturer efterfølges af år med store rejseudgifter.

På side 6 i indsigelsen spørger De, om det ville ændre Skatteafdelingens indstilling, hvis der var en officiel anerkendelse af Skamstøtten og på mødet i Skatteafdelingen den 22. januar var de inde på, om Skatteafdelingens indstilling var præget af, at happeningen med Skamstøtten var for at vise solidaritet med de dårligst stillede i verden. Hertil kan Skatteafdelingen oplyse, at udgiften til happeningen kun bedømmes ud fra en skatteretlig synsvinkel uden hensyntagen til hvilke befolkningsgrupper den måtte være møntet på.

På side 7 i indsigelsen er De endvidere inde på, hvad der menes med tilstrækkelig reklameværdi. Det fremgår af Ligningsvejledningen, at indrømmelse af fradrag for reklameudgifter har sammenhæng med størrelsen af reklameværdien. Således fremføres det vedr. sponsorbidrag i Ligningsvejledningen E.B.3.6., at der normalt er fuld fradragsret, når reklameværdien står i et rimeligt forhold til det ydede bidrag og af det samme afsnit fremgår det vedr. en bindende forhåndsbesked om bidrag til kunstudsmykning af en bygning, at virksomhederne der ydede bidrag til kunstudsmykningen ville opnå ret til reklame i et sådant omfang, at udgifterne hertil kunne fratrækkes som reklameudgifter. Reklameværdien har altså betydning, men der er ikke en entydig definition på, hvor meget reklame der skal opnås. Skatteretligt må det fastholdes, at der skal være sammenhæng mellem reklamen og indtægterne fra kunderne og det er dette Skatteafdelingen ikke finder der er i fornødent omfang er mellem Deres indtægter og rejsen til Brasilien for at opstille Skamstøtten. Dette begrundes Skatteafdelingen med, at rejsen først og fremmest sker på grund af Deres personlige interesse i at gøre opmærksom på sociale uretfærdigheder i Verden og at der ikke af regnskaberne kan udledes en sammenhæng, jf. afsnittet ovenfor. Med hensyn til hvorledes Benetton, således som De spørger på side 7 i indsigelsen, er stillet skattemæssigt vedrørende brug af reklame der ikke omhandler selve firmaet, så har Skatteafdelingen ikke kendskab hertil og i og med,

at Skatteafdelingen er af den opfattelse, at Deres personlige interesse er drivkraften bag Deres happenings, er Benetton ikke sammenlignelig med Deres situation.

De får senere en årsopgørelse. På den kan De se ansættelsen af personlig indkomst, kapitalindkomst og skattepligtig indkomst med videre.

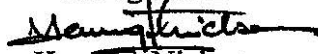
Vil De klage over afgørelsen, skal klagen være modtaget i skatteankenævnet senest en måned efter De har modtaget dette brev (skattestyrelseslovens § 21, stk. 1). Klagen skal være skriftlig og begrundet.

Den skal sendes til:

Skatteankenævnet, Tolderlundsvej 2, 5000 Odense C.

De kan få tilskud til dækning af udgifter til sagkyndig bistand i skattesager ved Skatteankenævnet (skattestyrelseslovens §§ 33 A-D). Henvendelse rettes til ToldSkat Fyn, Region Odense, Lerchesgade 35, 5000 Odense C.

Venlig hilsen

Henning Nielsen
kontorchef

1

Preben Hansen

Jens Galschiøt Christophersen

	2001	2000	1999	1998	1997	1996	1995	1994	1993	1992
Omsætning	2.531.652	731.688	747.683	373.409	655.798	560.926	674.432	432.099	264.747	467.341
Skulptursalg	750.066	484.566	707.682	425.208	41.562	429.447	468.725	148.524	99.584	271.331
Smykkesalg/div. indtæ	275.679	168.369	196.727	190.073	242.899	180.314	119.009	283.559	162.267	199.587
Honorar	1.569.422	897.487	1.390.079	1.730.611	1.074.772	1.187.359	879.478	739.785	753.920	747.372
Vareforbrug	504.708	451.750	570.873	374.454	572.098	334.582	324.586	165.103	188.830	239.828
Bruttoresultat	2.026.944	279.938	176.810	-1.045	83.700	226.344	349.846	266.996	75.917	227.513
Rejseudgifter	11.947	150.463	103.639	15.352	100.241	58.482	36.685	9.609	63.373	21.926
Lønninger	843.481	523.285	535.774	581.570	295.514	325.002	234.182	217.590	254.147	204.997
Tilskud til løn	283.504	189.455	130.223	76.408	0	0	0	34.257	0	0
Lejeindtægter	337.163	273.924	157.608	191.522	231.708	168.474	130.476	54.296	0	0
Legater og tilskud	0	0	25.000	0	200.000	178.333	139.250	18.000	0	0